

EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJA (ES, EURATOMAS) 2016/1462**2016 m. balandžio 28 d.****dėl Audito Rūmų specialiųjų ataskaitų vykdant Komisijos 2014 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūrą**

EUROPOS PARLAMENTAS,

- atsižvelgdamas į specialiąsias Audito Rūmų ataskaitas, parengtas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 287 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą,
  - atsižvelgdamas į 2014 finansinių metų Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2014 finansinių metų konsoliduotas metines ataskaitas (COM(2015) 377 – C8-0267/2015) ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į Audito Rūmų 2014 finansinių metų metinę biudžeto vykdymo ataskaitą kartu su institucijų atsakymais ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į Audito Rūmų pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 287 straipsnį pateiktą 2014 finansinių metų sąskaitų patikimumo ir pagal jas atliktų operacijų teisėtumo ir tvarkingumo patikinimo pareiškimą ⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2016 m. balandžio 28 d. sprendimą dėl 2014 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto įvykdymo patvirtinimo, III skirsnis – Komisija ⁽⁵⁾, ir į savo rezoliuciją su pastabomis, kuri yra neatskiriama to sprendimo dalis,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 12 d. Tarybos rekomendaciją dėl 2014 finansinių metų biudžeto įvykdymo patvirtinimo suteikimo Komisijai (05583/2016 – C8-0042/2016),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 317, 318 ir 319 straipsnius,
  - atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 106a straipsnį,
  - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ⁽⁶⁾, ypač į jo 62, 164, 165 ir 166 straipsnius,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 93 straipsnį ir V priedą,
  - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą ir kitų susijusių komitetų nuomonę (A8-0127/2016),
- A. kadangi pagal Europos Sąjungos sutarties 17 straipsnio 1 dalį Komisija vykdo biudžetą ir vadovauja programoms ir kadangi taikant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 317 straipsnį ji vykdo biudžetą bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis savo atsakomybe, atsižvelgdama į patikimo finansų valdymo principus;
- B. kadangi Audito Rūmų specialiosiose ataskaitose pateikiama informacija svarbiais klausimais, susijusiais su lėšų panaudojimu, todėl jos yra svarbios Parlamentui atliekant biudžeto įvykdymą tvirtinančios institucijos vaidmenį;
- C. kadangi Parlamento pastabos dėl Audito Rūmų specialiųjų ataskaitų sudaro neatskiriama minėto jo 2016 m. balandžio 28 d. sprendimo dėl Europos Sąjungos 2014 finansinių metų bendrojo biudžeto įvykdymo patvirtinimo (III skirsnis – Komisija), dalį;

⁽¹⁾ OL L 51, 2014 2 20.

⁽²⁾ OL C 377, 2015 11 13, p. 1.

⁽³⁾ OL C 373, 2015 11 10, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 377, 2015 11 13, p. 146.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0147 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 25).

⁽⁶⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

I dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 18/2014 „EuropeAid vertinimo ir į rezultatus orientuotos stebėjimo sistemos“

1. palankiai vertina specialiąją ataskaitą, skirtą *EuropeAid* vertinimo ir į rezultatus orientuoto stebėjimo (ĮROS) sistemoms įvertinti, ir toliau pateikia savo pastabas ir rekomendacijas;

Bendrosios pastabos

2. yra labai susirūpinęs dėl to, kad *EuropeAid* vertinimo ir ĮROS sistemos yra nepakankamai patikimos, programos vertinimo priežiūra ir stebėseną vykdoma nepakankamai gerai, o *EuropeAid* negali užtikrinti, kad įvairiai vertinimo veiklai vykdyti skirti personalo ir finansiniai ištekliai būtų tinkami ir veiksmingai paskirstyti;
3. pabrėžia, kad būtina pateikti Europos Parlamentui, kaip biudžeto kontrolės institucijai, aiškią nuomonę apie tai, kiek Europos Sąjungos pagrindinių tikslų iš tikrųjų buvo pasiekta;
4. mano, kad klausymai, kuriuose dalyvauja ne tik Komisijos atstovai ir EIVT pareigūnai, bet ir paramos gavėjai ir nepriklausomi ekspertai, užtikrins išsamesnį vertinimą, kaip *EuropeAid* padeda siekti Sąjungos tikslų;
5. primena, kad reikėtų teikti išorės, objektyvią ir nešališką grįžtamąją informaciją apie Komisijos pagalbos projektų ir programų rezultatus, nes tai yra Komisijos išipareigojimo užtikrinti kokybę dalis;
6. mano, kad vertinimų rezultatai yra pagrindiniai elementai, kuriuos reikia integruoti įgyvendinant politiką ir atliekant politinę veiklos peržiūrą, siekiant pakoreguoti strateginius politinius tikslus ir padidinti bendrą suderinamumą su kitomis Sąjungos politikos kryptimis; ryšium su tuo mano, jog nepaprastai svarbu, kad vertinimai būtų nepriklausomi, skaidrūs ir prieinami visuomenei;
7. yra įsitikinęs, kad, investuojant į įvairių vertinimų rezultatų analizę ir jų kaupimą, galima ne tik susidaryti bendrą vaizdą apie susiformavusias tendencijas, bet ir pasisemti žinių, kuriomis galima labiausiai sustiprinti vertinimo procesų veiksmingumą, kartu pateikiant tvirtesnę įrodymų pagrindą priimamiems sprendimams, formuojamai politikai ir su konkrečiomis pagalbos priemonėmis susijusių esamų projektų tūšai;
8. mano, kad labai svarbu visais būdais ir priemonėmis dalytis žiniomis, siekiant ne tik išvystyti vertinimo kultūrą, bet, visų pirma, stiprinti veiksmingos veiklos kultūrą;
9. ragina Audito Rūmus apsvarstyti visus *EuropeAid* finansavimo mechanizmus siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekta ekonominė nauda ir Sąjungos finansavimas būtų veiksmingas skatinant pažangą siekiant Sąjungos tikslų ir propaguojant jos vertybes; mano, kad Sąjungos finansuojami projektai turėtų būti suderinti su jos politikos tikslais kaimyninėse šalyse, atsižvelgiant į gavėjų atskaitingumą ir į tai, kad ES lėšos gali būti panaudojamos įvairiai;
10. pritaria Audito Rūmų rekomendacijoms, susijusioms su *EuropeAid* vertinimo ir į rezultatus orientuoto stebėjimo sistemomis;

Audito Rūmų rekomendacijos

11. atkreipia dėmesį į tai, kad Audito Rūmai teikia rekomendacijas dėl veiksmingo vertinimo ir ĮROS išteklių naudojimo, vertinimų skirstymo pagal svarbą ir jų stebėsenos, kokybės kontrolės procedūrų įgyvendinimo, pasiektų rezultatų rodymo ir vertinimo bei į rezultatus orientuoto stebėjimo išvadų sklaidos ir tolesnių veiksmų;
12. mano, kad *EuropeAid* turėtų išlaikyti tinkamą informacijos valdymo praktiką ir reguliariai atlikti savo poreikių vertinimą, kad atlikus programų vertinimus ir ĮROS būtų užtikrintas informacija pagrįstas finansinių ir personalo išteklių paskirstymas;

13. mano, jog, siekdamas užtikrinti, kad atliekami vertinimai atitinka organizacijos prioritetus, *EuropeAid* turėtų:
  - nustatyti aiškius atrankos kriterijus, leidžiančius suteikti pirmenybę programų vertinimams ir dokumentuoti, kaip jie buvo taikomi rengiant vertinimo planus, atsižvelgiant į papildomumą su ĮROS,
  - gerokai patobulinti savo stebėjimo sistemą ir atsiskaitymą dėl vertinimo planų įgyvendinimo, įskaitant delso priežasčių ir priemonių, priimtų šioms priežastims šalinti, aprašymo analizę,
  - gerinti bendrą *EuropeAid* programų vertinimo veiklos priežiūrą;
14. mano, kad, siekdamas užtikrinti programų vertinimų ir ĮROS kokybę, *EuropeAid* turėtų:
  - primygtinai reikalauti, kad veiklos padaliniai ir delegacijos taikytų kokybės kontrolės reikalavimus, įskaitant reikalavimą atliekant programos vertinimus pasitelkti referencinę grupę ir dokumentuose pateikti informaciją apie vykdytą kokybės kontrolę,
  - reguliariai tikrinti, kaip taikoma ši kontrolė;
15. mano, kad, siekdamas pagerinti vertinimo sistemų galimybes teikti tinkamą informaciją apie pasiektus rezultatus, *EuropeAid* turėtų:
  - griežčiau taikyti teisės aktų nuostatas, pagal kurias reikalaujama nustatyti konkrečius, išmatuojamus, pasiekiamus, realius, per nustatytą laiką įvykdytinus tikslus, ir naudoti patikrinamus rodiklius,
  - pakeisti stebėjimo sistemą taip, kad joje ir toliau būtų teikiami duomenys apie programas ne trumpiau kaip trejus metus po jų užbaigimo; taip pat,
  - gerokai padidinti *ex post* programų vertinimų dalį.

II dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 22/2014 „Ekonomiškumo užtikrinimas: ES lėšomis finansuojamiems kaimo plėtros projektams skiriamų dotacijų išlaidų kontrolė“

16. Palankiai vertina Audito Rūmų specialiąją ataskaitą „Ekonomiškumo užtikrinimas: ES lėšomis finansuojamiems kaimo plėtros projektams skiriamų dotacijų išlaidų kontrolė“ ir pritaria joje pateikiamoms išvadoms ir rekomendacijoms;
17. pažymi, kad ES kaimo plėtros politika yra labai svarbi siekiant skatinti žemės ūkio konkurencingumą ir užtikrinti tausų gamtos išteklių valdymą, taip pat klimato politikos tąsą; atkreipia dėmesį į teritorinės kaimo ekonomikos ir bendruomenių plėtros svarbą, be kita ko, darbo vietų kūrimui ir jų išlaikymui;
18. apgailestauja, kad Komisija 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu pradžioje nepateikė gairių ir neskleidė gerosios patirties, ir neužtikrino, kad, prieš valstybėms narėms pradėdant tvirtinti dotacijas, jų kontrolės sistemos būtų veiksmingos; pabrėžia, kad nuo 2012 m. Komisija ėmėsi aktyvesnių ir darnesnių veiksmų;
19. pažymi, kad nustatyta daug trūkumų, susijusių su valstybių narių vykdoma kaimo plėtrai skirtų dotacijų išlaidų kontrole; pažymi, kad Komisija sutinka su tuo, kad geriau kontroliuojant išlaidas būtų galima sutaupyti kaimo plėtros projektams skiriamų dotacijų lėšų ir gauti tokius pat išdirbius ir rezultatus bei pasiekti tuos pačius tikslus; palankiai vertina tai, kad nustatyti veiksmingi ir ekonomiškai efektyvūs metodai, kurie galėtų būti plačiau taikomi, kad Komisija pritaria Audito Rūmų nustatytiems faktams ir kad ji išreiškė savo ketinimą bendradarbiauti su valstybėmis narėmis siekdama 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu gerinti kaimo plėtros išlaidų kontrolę;

20. pritaria Audito Rūmų nuomonei, kad Komisija ir valstybės narės naujojo programavimo laikotarpio pradžioje turėtų tikrinti, ar kontrolės sistemos veikia efektyviai ir yra veiksmingos rizikos atžvilgiu;
21. pabrėžia, kad Komisija turėtų raginti valstybes nares naudotis Audito Rūmų parengtais ir I priede pateikiamais kriterijais ir kontroliniu sąrašu ⁽¹⁾;
22. pabrėžia, kad Komisija ir valstybės narės turėtų bendradarbiauti siekdamas užtikrinti, kad visoms kaimo plėtros programoms taikomi metodai atitiktų Audito Rūmų nustatytus vertinimo dėl to, ar kontrolės sistemos padeda mažinti perteklinių specifikacijų, nekonkurencingų kainų ir projekto pakeitimų riziką, kriterijus ir kad jie būtų tikslingai taikomi didžiausios rizikos srityse; mano, kad į šį procesą turėtų būti įtraukiamas valstybių narių valdžios institucijų vidaus audito tarnybų (arba kitų inspekcijos arba audito įstaigų) atliekamas kontrolės sistemų *ex ante* vertinimas;
23. mano, kad valstybės narės turėtų: plačiau taikyti ekonomiškai veiksmingus metodus, kurie jau buvo nustatyti; įvertinti išlaidas numatomų išdirbių arba rezultatų atžvilgiu; tikrinti, ar dėl standartinių įkainių susidaro permokos; kaip referencines įrenginių, mašinų ir kt. kainas naudoti tikrąsias rinkos kainas, o ne tiekėjų sąrašuose nurodytas kainas; net jei taikytos viešųjų pirkimų procedūros, kontroliuoti, kad išlaidos būtų pagrįstos; taikyti griežtesnius reikalavimus ir (arba) patikras priemonėms, turinčioms dideles pagalbos normas, ir t. t.;
24. palankiai vertina tai, kad Komisija išsipareigojo pateikti gaires dėl kontrolės ir nuobaudų kaimo plėtros srityje, įskaitant specialų skyrių dėl išlaidų pagrįstumo ir prie specialiosios ataskaitos pridėtą valdančiosioms institucijoms skirtą kontrolinį sąrašą; pažymi, kad 2014–2020 m. laikotarpiu dalį Europos kaimo plėtros tinklo veiklos sudarys mokymai ir keitimasis patirtimi.

III dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 23/2014 „Su kaimo plėtros lėšų panaudojimu susijusios klaidos: kokios jų priežastys ir kaip jos šalinamos?“

25. yra susirūpinęs dėl Audito Rūmų kaimo plėtros politikos srityje nustatyto didelio klaidų lygio; visgi pažymi, kad pastaruosius trejus metus pastebima nedidelio jo mažėjimo tendencija;
26. pripažįsta valstybių narių ir Komisijos įdėtas pastangas siekiant sumažinti klaidų kaimo plėtros išlaidose skaičių, ypač turint omeny dabartinius ekonominius sunkumus ir biudžeto taupymo priemones;
27. pažymi, kad Komisija, remdamasi valstybių narių arba savo pačios audito metu nustatytais faktais, daugelyje Europos Audito Rūmų ataskaitoje nustatytų sričių įgyvendino arba įgyvendina taisomąsias priemones;
28. primena, kad Audito Rūmai savo metinėse ataskaitose nurodė, kad daugeliu atvejų nacionalinės institucijos turėjo pakankamai informacijos, kad galėtų užkirsti kelią klaidoms, jas aptikti ir ištaisyti prieš deklaruodamos išlaidas Komisijai, ir tuomet klaidų lygis būtų buvęs daug mažesnis;
29. pastebi, kad kuo taisykles bus lengviau įgyvendinti, tuo mažiau bus padaroma klaidų; mano, kad dėl reformuotos BŽŪP naujų taisyklių sudėtingumo ateinančiais metais klaidų lygis gali vėl padidėti; taigi ragina BŽŪP iš tikrųjų supaprastinti ir kartu pateikti aiškesnius nurodymus nacionalinėms institucijoms ir ūkininkams;
30. yra įsitikinęs, kad su visomis BŽŪP išlaidomis susijusios valdymo ir patikrų sąnaudos (siekiančios 4 mlrd. EUR) yra didelės, o dėmesys turėtų būti skiriamas patikrų veiksmingumo gerinimui, o ne jų skaičiaus didinimui. taigi ragina Komisiją ir valstybes nares daugiausia dėmesio skirti klaidų kaimo plėtros išlaidose priežastims; mano, kad valstybės narės, prireikus, turėtų imtis šių prevencinių ir taisomųjų veiksmų:

⁽¹⁾ Žr. specialiosios ataskaitos I priede Audito Rūmų parengtą kontrolinį sąrašą, skirtą kontrolės sistemų sąrangai įvertinti atsižvelgiant į riziką, susijusią su kaimo plėtros išlaidomis.

a) **Viešieji pirkimai**

taikydamos *ex ante* sąlygų sąvoką valstybės narės turėtų parengti ir pateikti išsamias gaires naudos gavėjams dėl to, kaip turi būti taikomos viešųjų pirkimų taisyklės;

šiuo procese turėtų dalyvauti nacionalinės institucijos, kurios specializuojasi atitiktis viešųjų pirkimų taisyklėms stebėjimo srityje; daugiausia dėmesio turėtų būti skirta trims pagrindiniams taisyklių pažeidimams: nepagrįstam tiesioginiam sutarčių skyrimui netaikant tinkamos konkurencinės procedūros; netinkamam atrankos ir sutarties skyrimo kriterijų taikymui ir nevienodų sąlygų sudarymui konkurso dalyviams;

b) **Tyčinis taisyklių apėjimas**

remdamosi savo kaimo plėtros programose pateiktais konkrečiais tinkamumo ir atrankos kriterijais, valstybės narės turėtų nustatyti gaires, kurios jų inspektoriams padėtų nustatyti galimo sukčiavimo veiksmų požymius;

c) **Agrarinės aplinkosaugos išmokos**

Valstybės narės turėtų padidinti savo administracinių patikrų apimtį ir ją papildyti išsipareigojimų tikrinimais remiantis dokumentiniais įrodymais – šiuo metu tokie tikrinimai vykdomi tik atliekant 5 % patikras vietoje; be to, sumažinimų ir nuobaudų sistema turėtų būti parengta taip, kad turėtų reikšmingą atgrasomąjį poveikį galimiems taisyklių pažeidėjams;

31. prašo Komisijos atidžiai stebėti kaimo plėtros programų įgyvendinimą ir vykdant savo atitiktis auditus atsižvelgti į taikomas taisykles, įskaitant tam tikrais atvejais į nacionaliniu lygmeniu patvirtintas taisykles, siekiant sumažinti 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu nustatytų trūkumų ir klaidų kartojimo riziką;
32. mano, kad vis dar yra daug klaidų lygio apskaičiavimo metodikų nenuoseklumų, išskylančių ne tik tarp Komisijos ir valstybių narių, bet ir pačios Komisijos tarnybose, todėl valstybėse narėse yra dar sudėtingiau taikyti atitinkamus nacionalinės teisės aktus; ragina Komisiją vienodai interpretuoti klaidų lygio apskaičiavimo metodiką, kuri galėtų būti visapusiškai atspindėta valstybių narių metodikose;
33. pritaria intensyvesniam, jei to reikia, supaprastinto išlaidų skaičiavimo metodų taikymui užtikrinant atitiktį teisės aktais nustatytoms taisyklėms ir prašo Komisijos ir valstybių narių išanalizuoti, kokių mastu labiau apibrėžta taikymo sritis, ribotas tinkamumo kriterijų skaičius ir supaprastinto išlaidų skaičiavimo metodų naudojimas gali būti atkartoti rengiant ir įgyvendinant daugiau paramos priemonių, bet nepakenkiant šių priemonių bendriems tikslams;
34. prašo Komisijos ir valstybių narių išanalizuoti, kaip pagerinti paramos investicijoms į žemės ūkio produktų perdirbimą schemą, ir patikrinti aplinkosaugos mokėjimų priemonę, kad būtų sudarytos kuo geresnės sąlygos kontroliuoti išsipareigojimus vykdant valstybių narių administracines patikras;
35. ragina Komisiją atlikti išsamią finansinio įvykdymo lygio ir klaidų lygio neigiamos koreliacijos priežasčių analizę;

IV dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 24/2014 „Ar gerai buvo valdoma ES parama, skirta išvengti gaisrų ir gaivalinių nelaimių miškams daromos žalos ir jiems atkurti?“

36. ragina Komisiją nustatyti bendrus kriterijus, kuriuos taikant būtų nustatomas gaisrų Europos miškuose pavojaus lygis, kad valstybėse narėse būtų išvengta laisvos ir nenuoseklios didelės gaisrų pavojaus sričių apibrėžties ir tuo pačiu netinkamo jų vertinimo bei atrankos proceso;

37. ragina valstybes nares savo prevencinius veiksmus rinktis laikantis 226 priemonės reikalavimų ir atsižvelgiant į tikruosius gaisrų pavojaus poreikius, o ne į kitus aplinkosaugos ir ekonominius tikslus; atsižvelgdamas į tai tvirtina, kad paramos gavėjams būtina besąlygiškai ir tiksliai dokumentais įrodyti jų paramos pagal šią priemonę poreikį; pritaria Audito Rūmų rekomendacijai dėl prioritетinių veiksmų aplinkosauginiu požiūriu vertingiausiuose miškuose, pavyzdžiui, „Natura 2000“ miškų teritorijose;
38. atsižvelgdamas į nerimą keliančias Audito Rūmų išvadas dėl vidutinių išlaidų panašioms veiksmams įvairiuose regionuose, reikalauja nustatyti priimtina ir patikrinamą paramos viršutinę ribą ir išsamiai bei svariai pagrįsti bet koki jos pakeitimą;
39. ragina valstybes nares geriau koordinuoti ir formuoti savo kovos su miškų gaisrais politiką; pritaria tam, kad būtų sukurta Europos pagalbos gavėjų platforma geriausios praktikos pavyzdžiams nustatyti ir propaguoti;
40. ypač apgailestauja dėl Audito Rūmų nustatytos pasikartojančių rimtų trūkumų dėl iš esmės prastos stebėsenos sistemos 2014–2020 m. laikotarpiu perspektyvos; ragina Komisiją nedelsiant imtis veiksmų siekiant pagerinti jos vykdomos stebėsenos ir kontrolės sistemą;
41. ragina Komisiją remti suderintų duomenų apie miškų ir miško išteklių daugiafunkcį vaidmenį teikimą, skatinant kurti nacionaliniais duomenimis grindžiamą Europos miškų informacijos sistemą ir ją integruoti į Europos duomenų platformą;
42. be to, reikalauja, kad valstybės narės sukurtų patikimą kontrolės sistemą, apimančią atitinkamų dokumentų ir informacijos saugojimą; atsižvelgdamas į tai ragina Komisiją užtikrinti, kad parama būtų teikiama tik tuo atveju, jei valstybės narės yra sukūrusios tokią tinkamą ir patikrinamą kontrolės sistemą;
43. ragina valstybes nares reguliariai teikti ataskaitas dėl vykdytų veiksmų poveikio ir gaisrų ar gaivalinių nelaimių skaičiaus ir pažeisto ploto sumažėjimo;

V dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 1/2015 „Vežimas Europos vidaus vandenų keliais: nuo 2001 m. nebuvo reikšmingų su šia transporto dalimi ir tinkamumo laivybai sąlygomis susijusių patobulinimų“

44. palankiai vertina Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą „Vežimas Europos vidaus vandenų keliais: nuo 2001 m. nebuvo reikšmingų su šia transporto dalimi ir tinkamumo laivybai sąlygomis susijusių patobulinimų“ ir patvirtina jos rezultatus, išvadas ir rekomendacijas;
45. pažymi, kad ES transporto sektorius yra itin svarbus siekiant sukurti bendrą rinką, užtikrinti MVĮ konkurencingumą ir bendrą ekonominį augimą Europoje;
46. daro išvadą, kad vidaus vandenų kelių transporto rūšies plėtra atsilieka nuo kelių ir geležinkelio transporto tempo, nepaisant dešimtmetį trukusių investicijų; ragina Komisiją ir valstybes nares dėti gerokai daugiau pastangų;
47. ragina Komisiją ir valstybes nares naudotis mokslinių tyrimų, vystymo ir inovacijų planais ir vidaus vandenų kelių sektoriuje, kaip jos tai daro kituose sektoriuose, ir į šį procesą įtraukti uostų infrastruktūrą ir įrangą siekiant užtikrinti techninio vystymosi ir kitų transporto rūšių reikalavimų suderinamumą, taigi kartu ir daugiaryšį transportą;

48. mano, kad 2001 m. baltojoje knygoje ir jos 2006 m. laikotarpio vidurio peržiūroje, taip pat 2006 m. ir 2013 m. NAIADES (Europos integruota veiksnių programa, skirta vidaus vandens kelių transportui) programose nustatytų tikslų buvo siekiama neveiksmingai, iš dalies dėl valstybių narių išsipareigojimo trūkumo;
49. pažymi, kad valstybės narės mažiau domisi investavimu į Bendrijos transporto politiką ir pirmenybę teikia nacionalinių, regioninių ir vietinių ypatingų projektų finansavimui, taip pat kad projektų atrinkimo procesai yra decentralizuoti, todėl Komisija negali nustatyti, kurie iš finansuoti tinkamų projektų yra prioritetiniai;
50. pabrėžia, kad valstybės narės teisiškai išsipareigojo teikti nacionalinį finansavimą pagrindinio tinklo įgyvendinimui, kad strategiškai svarbūs vidaus vandens keliai būtų pakeisti į didelio pajėgumo transporto koridorius;
51. pažymi, kad strateginis Komisijos koordinavimo vaidmuo buvo susilpnintas ir dėl to įgyvendinti projektai neatitiko Sąjungos lygmens prioritetų;
52. atkreipia dėmesį į tai, kad atlikus Audito Rūmų specialiomis ataskaitomis⁽¹⁾ grindžiamą tyrimą galima daryti panašias, kaip ir vidaus vandens kelių atveju, išvadas dėl kitų iš Sąjungos biudžeto finansuojamų transporto sričių; pažymi, kad tokiose viešojo miesto transporto ir oro uostų infrastruktūros srityse vykdant projektus dažnai pasitaiko šie trūkumai:
  - a) įgyvendinus projektus gaunama mažai pridėtinės vertės;
  - b) nedaug vertinami rezultatai;
  - c) nepakankamai akcentuojamas išlaidų veiksmingumas;
  - d) trūksta poveikio vertinimo;
  - e) nedarnūs regioniniai, nacionaliniai ir tarpvalstybiniai planai;
  - f) nepakankamai naudojamos infrastruktūros ir taip sumažinamas jų bendras poveikis;
  - g) trūksta tvarumo;
  - h) esama projektų rengimo ir judumo politikos trūkumų;
  - i) nėra tvirtos judumo politikos;
  - j) sunkus Komisijos ir valstybių narių valdžios institucijų bendradarbiavimas;
53. mano, kad anksčiau minėtos išvados kartu su pastabomis dėl vidaus vandens transporto rodo bendras Sąjungos masto horizontalias problemas; mano, kad Sąjungos finansavimo transportui rezultatai apskritai blogėja dėl nepatenkinamos strateginio planavimo būklės ir suderinamumo, tvirtų rezultatų, veiksmingumo bei efektyvumo stokos;
54. mano, kad tvirtos politikos rezultatus galima pasiekti per, viena vertus, intensyvių valstybių narių bendradarbiavimą ir, kita vertus, per valstybių narių bendradarbiavimą su Komisija siekiant užtikrinti vidaus vandens kelių transporto plėtrą;

⁽¹⁾ Specialioji ataskaita Nr. 1/2014 „ES remiamų viešojo miesto transporto projektų veiksmingumas“ ir Specialioji ataskaita Nr. 21/2014 „ES finansuojamos oro uostų infrastruktūros: lėšos duoda mažą ekonominę naudą“.

55. rekomenduoja, kad tiek Komisija, tiek valstybės narės bendriems išpareigojimams skirtų didžiausią dėmesį, nes ES transporto sektorius veikia sudėtingoje ekonominių, politinių ir teisinių kintamųjų aplinkoje, kurioje kuriant daugia-
rūšius tinklus susiduriama su kliūtimis ir apribojimais, susijusiais su skirtingais prioritetais ir nenuosekliais išparei-
gojimais;
56. rekomenduoja valstybėms narėms susitelkti į tuos vidaus vandenų kelių projektus, kurie yra tiesiogiai susiję su
pagrindinio tinklo koridoriais, kad užtikrintų didžiausią poveikį ir greičiausiai gaunamą naudą gerinant vežimą
vidaus vandenų keliais;
57. rekomenduoja valstybėms narėms investuojant į vandenų kelių transportą taikyti principą „mažiau yra geriau“: riboti
ES ištekliai turėtų būti sutelkiami į didžiausių prioritetų projektus, kad būtų veiksmingai pašalinti trukdžiai ir
sukurtas integruotas ES masto vandenų kelių tinklas;
58. rekomenduoja, kad valstybės narės, norėdamos pasiekti nuo 2001 m. Komisijos iškeltus tikslus, Europos Parlamento
ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1315/2013 ⁽¹⁾ (TEN-T reglamentas) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą
(ES) Nr. 1316/2013 ⁽²⁾ (Europos infrastruktūros tinklų priemonės reglamentą) suvoktų kaip esmines projektų
integravimo priemones;
59. rekomenduoja TEN-T priemonę ir Europos infrastruktūros tinklų priemonę intensyviai naudoti kaip į strategiškai
svarbius ES koridorius (pagrindinis ir visa apimantis tinklai) su konkrečiais standartizuotais infrastruktūros reikala-
vimais dėl viso tinklo ilgio ir su teisiškai įpareigojančiais projektų įgyvendinimo terminais sutelktų investicijų
galimybę;
60. rekomenduoja norint veiksmingai ir efektyviai pasiekti vežimo vidaus vandenų keliais tikslus, derinant finansavimą
iš Europos struktūrinių ir investicijų fondų (ESI fondų), TEN-T ir Europos infrastruktūros tinklų priemonės, naudoti
išsamius strateginius požiūrius ir planavimą;
61. rekomenduoja įvairiarūšio transporto centrų įsteigimą šalia pagrindinio tinklo laikyti pagrindiniu įgalinančiu fakto-
riumi siekiant prekių ir krovinių gabenimą perkelti iš sausumos kelių į vidaus vandenų kelius;
62. rekomenduoja valstybėms narėms atsižvelgti į Komisijos koordinavimo vaidmenį, kai kalbama apie ilgalaikius
strateginius projektus, kaip antai pagrindinio tinklo koridoriai;
63. rekomenduoja Komisijai identifikuoti ir analizuoti visus strateginius klausimus, itin susitelkiant į strateginį plana-
vimą, bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis ir valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimą, projektų atranką ir
įgyvendinimą siekiant, kad einamuoju programavimo laikotarpiu būtų galima atsižvelgti į išvadas;
64. mano, kad prieš pateikiant projektų pasiūlymus ir įgyvendinimo etapu Komisija valstybėms narėms turi teikti
intensyvią techninę pagalbą ir konsultacijas, kad būtų panaikintos jos nustatytos vežimo vandenų keliais kliūtys;
65. rekomenduoja Komisijai savo finansavimą sutelkti į tuos projektus, kurie labiausiai tinka vežimui vidaus vandenų
keliais ir apima išsamius planus, kaip pašalinti trukdžius;
66. rekomenduoja, kad Komisija pirmenybę teiktų finansavimui tų projektų ir iniciatyvų valstybėse narėse, kuriais
siekiama pagerinti vežimą vandenų keliais taikant naujoviškus sprendimus, kaip antai aukštųjų technologijų laivyba,
alternatyvus kuras ir efektyvūs laivai; mano, kad Komisija turėtų taip pat skatinti tarp įvairių Sąjungos uostų
vykdomas daugiašales Europos praktinės patirties ir žinių mainų programas;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1315/2013 dėl Sąjungos transeuropinio transporto tinklo plėtros gairių, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 661/2010/ES (OL L 348, 2013 12 20, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1316/2013, kuriuo sukuriama Europos infrastruktūros tinklų priemonė ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 913/2010 bei panaikinami reglamentai (EB) Nr. 680/2007 ir (EB) Nr. 67/2010 (OL L 348, 2013 12 20, p. 129).

67. rekomenduoja Komisijai gerinti valstybių narių ir jų regionų informuotumą apie turimas finansavimo priemones, skirtas vežimui vidaus vandenų keliais remti siekiant pašalinti pagrindinių koridorių kliūtis;
68. mano, kad reikėtų gerokai pagerinti valstybių narių veiklos, kuria vystomas vežimas vidaus vandenų keliais, koordinavimą supaprastinant sąlygas ir nustatant daugiau privalomų išipareigojimų ir sąlygų – tai formuos darbą įvairiarūšio pagrindinio tinklo koridorių, nustatytų pagal Europos infrastruktūros tinklų priemonę ir TEN-T reglamentą, klausimu;
69. mano, kad dėl konkrečių ir įgyvendinamų veiksmų, kuriais siekiama pašalinti trukdžius, turėtų susiderėti Komisija ir dėl to sutarti valstybės narės priimdamos įgyvendinimo tvarkaraštį;
70. ragina Komisiją atnaujinti savo su vidaus vandenų keliais susijusius strateginius tikslus ir rekomendacijas ir pasiūlyti ES vidaus vandenų kelių strategiją ir veiksmų planą laikotarpiui nuo 2020 m.;
71. rekomenduoja Komisijos atliekamame veiksmų *ex ante* vertinime dėl vežimo vidaus vandenų keliais vertinti rezultatus atsižvelgiant į bendrus tikslus, nustatytus nuo 2001 m., ir į pagrindinio tinklo įgyvendinimą;

VI dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 2/2015 „ES finansavimas Dunojaus upės baseino miesto nuotekų valymo įrenginiams: norint padėti valstybėms narėms pasiekti ES nuotekų politikos tikslus, būtinos tolesnės pastangos“

72. mano, kad atsiskaitymas dėl nuotekų valymo tinkamumo turėtų būti privalomas mažiau negu 2 000 gyventojų ekvivalentą turinčioms aglomeracijoms, kurios turi įrengtas surinkimo sistemas, atsižvelgiant į Tarybos direktyvos 91/271/EEB⁽¹⁾ (Miesto nuotekų valymo direktyvos) 7 straipsnį; pažymi, kad tų aglomeracijų, kuriose nėra surinkimo sistemų, atveju, ataskaitos turėtų apimti informaciją apie tai, ar į upių baseinų valdymo planus įtrauktos atitinkamos priemonės;
73. pritaria Audito Rūmams, kad Komisija turėtų audituoti valstybių narių teikiamus duomenis apie aglomeracijų, turinčių daugiau nei 2 000 gyventojų ekvivalentą ir mažiau nei 2 000 gyventojų ekvivalentą, skaičių tais atvejais, kai buvo didelių pokyčių, ypač pereinant iš vienos kategorijos į kitą;
74. pabrėžia poreikį raginti valstybes nares nustatyti aiškias teisineis prievoles namų ūkiams prisijungti prie egzistuojančių kanalizacijos tinklų ten, kur tokių prievolių nėra arba jų įvykdymo terminai yra neaiškūs;
75. pabrėžia, kad laikas, reikalingas atitikčiai su Miesto nuotekų valymo direktyva įvertinti, turėtų būti sutrumpintas pareikalaujant, kad valstybės narės duomenis pateiktų per šešis mėnesius nuo Komisijos referencinės datos; vis dėlto pažymi, kad Komisija turėtų patikrinti problemas dėl ilgo duomenų teikimo laikotarpių pagal kitas su aplinka susijusias direktyvas;
76. pabrėžia poreikį patikrinti, kaip valstybės narės įsisavina investicijoms skiriamas Sąjungos lėšas nuotekų srityje, nes į šią ataskaitą įtrauktose valstybėse narėse buvo pastebėta vėlavimų ir Sąjungos lėšos buvo įsisavinamos lėtai; prašo Komisiją paramos gavėjams teikti techninę, teisinę ir administracinę pagalbą, kad būtų užtikrintas vykdomų projektų baigimas laiku;
77. pažymi, jog Komisija pripažįsta, kad 2013 m. pabaigoje lėšų įsisavinimo lygis visose valstybėse narėse buvo pakankamai mažas, taigi programoms iškyla asignavimų panaikinimo pavojus (Tarybos reglamento (EB) Nr. 1083/2006⁽²⁾ 93 straipsnis); vis dėlto pabrėžia, kad esama šio vėlavimo objektyvių priežasčių, kaip kad poreikis atitinkamose valstybėse narėse sustiprinti techninius, teisinius ir administracinius pajėgumus; be to, atkreipia dėmesį į tai, jog Komisija pažymi, kad mokėjimai daugeliui projektų paprastai vykdomi paskutiniaisiais įgyvendinimo metais (t. y. 2014 ir 2015 m. už 2007–2013 m. programavimo laikotarpį);

⁽¹⁾ 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo (OL L 135, 1991 5 30, p. 40).

⁽²⁾ 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantys Reglamentą (EB) Nr. 1260/1999 (OL L 210, 2006 7 31, p. 25).

78. mano, jog reikėtų reikalauti, kad valstybės narės pateiktų atnaujintą informaciją apie papildomų lėšų sumas, kurių joms reikės, kad užtikrintų galimybę laikytis Miesto nuotekų valymo direktyvoje nustatytų įgyvendinimo terminų aglomeracijose, tiek turinčiose daugiau nei 2 000 gyventojų ekvivalentą, tiek aglomeracijose, turinčiose mažiau nei 2 000 gyventojų ekvivalentą, kuriose yra surinkimo sistemos; palankiai vertina tai, kad pradėta taikyti struktūruotos įgyvendinimo ir informavimo sistemos atsiskaitymo priemonė – tai turėtų pagerinti atsiskaitymo procesą nacionaliniu lygmeniu;
79. pabrėžia poreikį valstybėse narėse įvykdyti reikalingus projektus siekiant užtikrinti, kad Miesto nuotekų valymo direktyvos reikalavimų neatitinkančios aglomeracijos juos atitiktų;
80. pabrėžia poreikį pagerinti ES finansuojamų vandens paslaugų įmonių veiksmingumą aplinkos apsaugos požiūriu, taip pat reikia, kad Komisija dėtų daugiau pastangų siekdama stebėti, kaip įgyvendinami susiję teisės aktai, ir užtikrinti, kad būtų geriau laikomasi Miesto nuotekų valymo direktyvos nustatytų tikslų pasiekimo terminų; mano, kad visoje Sąjungoje turėtų būti užtikrinta lygiavertė aplinkos apsauga;
81. mano, kad reikėtų skatinti valstybes nares iširti sąnaudų sutaupymo galimybes, pavyzdžiui, kai panaudojamas energijos iš nuotekų dumblo gamybos potencialas arba nuotekų dumblas panaudojamas kaip vertinga žaliava fosforo regeneravimui, ir skleisti informaciją apie tokias galimybes;
82. atkreipia dėmesį į tai, kad galutiniai mokėjimai pagal veiksmų programas patvirtintiems didelės apimties projektams turėtų būti atliekami tik tuo atveju, jei rastas tinkamas sprendimas dėl nuotekų dumblo pakartotinio panaudojimo; ragina valstybes nares laikytis to paties požiūrio nacionaliniu lygmeniu patvirtintų projektų atveju;
83. ragina valstybes nares vykdyti atsakingą nuotekų tarifų nustatymo politiką ir prireikus pakoreguoti teises nuostatas vandens kainų nustatymo srityje, kad tarifai negalėtų būti mažesni nei visuotinai pripažintas priimtinas prienaumumo lygis, t. y. 4%;
84. ragina valstybes nares pasirūpinti, kad viešieji nuotekų valymo įrenginių savininkai, pavyzdžiui, savivaldybės, ilgos trukmės laikotarpiu užtikrintų pakankamą finansavimą reikalingai nuotekų valymo infrastruktūros priežiūrai ir atnaujinimui;

VII dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 3/2015 „ES Jaunimo garantijų iniciatyva: žengti pirmieji žingsniai, bet iškyla rizika jos įgyvendinimui“

85. Palankiai vertina Audito Rūmų specialiąją ataskaitą „ES Jaunimo garantijų iniciatyva: žengti pirmieji žingsniai, bet iškyla rizika jos įgyvendinimui“ ir pritaria jos rekomendacijoms;
86. pažymi, kad Audito Rūmai ėmėsi vertinti šią iniciatyvą jos įgyvendinimo laikotarpio viduryje, ir sveikina Audito Rūmų siekį pradėti vertinti Sąjungos lėšų panaudojimą ankstesniu etapu;
87. pabrėžia, kad Jaunimo garantijų iniciatyva yra esminis aspektas kovojant su jaunimo nedarbu; palankiai vertina tai, kad Sąjungos valstybių ir vyriausybių vadovai Jaunimo garantijų iniciatyvai nusprendė skirti iš Sąjungos lėšų 6,4 mlrd. EUR (3,2 mlrd. EUR iš Europos socialinio fondo ir 3,2 mlrd. EUR pagal naują biudžeto eilutę); atkreipia dėmesį į tai, kad pradžia buvo gera, bet šito sėkmingai Jaunimo garantijų iniciatyvai įgyvendinti neužtenka; todėl prašo Komisijos užtikrinti, kad būtų surasta daugiau lėšų Jaunimo garantijų iniciatyvai remti septynerių metų laikotarpiu;
88. atkreipia dėmesį į tai, kad jaunimo užimtumas finansuojamas naudojant Europos struktūrinius ir investicijų fondus (ESI fondus), taip pat tokias priemones, kaip antai „Erasmus +“, „Erasmus“ jauniems verslininkams“ ir kitas programas; pabrėžia, kad reikia užtikrinti geresnę visų turimų šaltinių sąveiką;

89. mano, kad Jaunimo garantijų iniciatyvos finansavimo sistema yra labai sudėtinga, nes ji apima įvairias finansavimo per Europos socialinį fondą (ESF) ir Jaunimo užimtumo iniciatyvą pasirinkimo galimybes; prašo Komisijos konsultuoti valstybių narių valdžios institucijas, atsižvelgiant į tai, kad, įgyvendindamos šią iniciatyvą, vietos, regioninės ir nacionalinės valdžios institucijos susiduria su įvairiais sunkumais, todėl joms reikalingos konkrečios gairės;
90. mano, kad Komisija skyrė daug išteklių siekdama užtikrinti, kad ši priemonė būtų veiksminga sprendžiant jaunimo nedarbo problemą; tačiau apgailestauja, kad kur kas mažiau pastangų buvo skirta valstybių narių vykdomo jos įgyvendinimo koordinavimui užtikrinti;
91. atkreipia dėmesį į tai, kad, siekiant veiksmingai įgyvendinti Jaunimo garantijų iniciatyvą, būtinas ne tik finansavimas, bet ir sėkmingas lėšų įsisavinimas; todėl apgailestauja, kad kai kuriuose Europos regionuose gebėjimas įsisavinti ESF lėšas yra labai menkas; ragina valstybes nares užtikrinti administracinius ir žmogiškųjų išteklių srities išgūdžius tam, kad būtų tinkamai naudojamos Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimui skirtomis lėšomis;
92. mano, jog nepaisant to, kad reikia gerinti įsisavinimo gebėjimus, valstybės narės, įgyvendindamos šią iniciatyvą, ir Komisija, vykdydama stebėseną, taip pat turėtų sutelkti dėmesį į rezultatus tam, kad būtų užtikrintas ilgalaikis investuotų lėšų poveikis;
93. prašo Komisijos sukurti visapusišką stebėjimo sistemą, įskaitant standartų rinkinį, leidžiantį įvertinti Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimo priemones ir jų sėkmę valstybėse narėse; taip pat ragina Komisiją apsvarstyti galimybę į Europos semestro veiklą įtraukti privalomus kovos su jaunimo nedarbu tikslus;
94. mano, kad, siekiant užpildyti įgyvendinimo spragas, labai svarbu derinti veiksmingą turimų lėšų įgyvendinimą, kurį vykdo valstybės narės, ir Komisijos teikiamą pagalbą;
95. pažymi, kad Sąjunga neturi kompetencijos priimti privalomus teisės aktus aktyvios darbo rinkos politikos srityje, bet pabrėžia, kad Komisija turėtų pateikti valstybėms narėms geriausių Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimo pavyzdžių, ypač Europos valstybinių užimtumo tarnybų tinklo nustatytų praktikos pavyzdžių;
96. ragina valstybes nares naudotis Sąjungos finansavimu ir išpareigoti vykdyti reformas siekiant įveikti atotrūkį švietimo, išgūdžių mokymo, viešojo ir privačiojo sektoriaus partnerystės sudarymo, užimtumo tarnybų ir jų prieinamumo gerinimo srityse;
97. siekdamas užtikrinti tinkamą įgyvendinimą ir teigiamą ilgalaikį poveikį, ragina valstybes nares prirėmus inicijuoti institucinius pokyčius ir skatinti vietos bendruomenių, švietimo institucijų, viešųjų įdarbinimo tarnybų, vietos pramonės bei verslo įmonių, profesinių sąjungų ir jaunimo asociacijų bendradarbiavimą; mano, kad itin svarbu užtikrinti geresnį gebėjimų planavimą ir strateginį į rezultatus orientuotą finansavimo iš įvairių šaltinių naudojimą;
98. primena valstybėms narėms, kad jos turėtų išpareigoti daugiau nacionalinių lėšų, kurios papildytų ESF ir Jaunimo užimtumo iniciatyvos asignavimus, skirti būtinam jaunimo užimtumo paskatinimui užtikrinti;
99. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1304/2013 ⁽¹⁾ dėl Europos socialinio fondo siekiant padidinti pradinę išankstinio finansavimo sumą, mokamą veiklos programoms, remiamoms pagal Jaunimo užimtumo iniciatyvą, ir taip 2015 m. padidinti pradinį išankstinį Jaunimo užimtumo iniciatyvai skirtų asignavimų finansavimą nuo maždaug 1 % iki 30 %; atkreipia dėmesį į tai, kad, siekiant skubiai įgyvendinti Jaunimo užimtumo iniciatyvos remiamas veiksmų programas, Komisija turėtų išpareigoti sumokėti išankstinio finansavimo sumą valstybėms narėms iškart po šio pakeitimų reglamento įsigaliojimo;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1304/2013 dėl Europos socialinio fondo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1081/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 470).

100. ragina Komisiją taikyti išsamios stebėsenos sistemą, kuri apima Jaunimo garantijų iniciatyvos stebėsenos rodiklių sistemą kartu su planuojamų rezultatų rodikliais, dėmesį sutelkiant į rezultatus ir asmenų, kurie naudojami jaunimo užimtumo priemonėms, užimtumo statuso vertinimą;
101. mano, kad su darbo jėgos pasiūla susijusi darbo rinkos politika turi būti svarstoma kartu su švietimo, jaunimo ir gerovės politika, taip pat atsižvelgiant į platesnį makroekonominį kontekstą;
102. atkreipia dėmesį į tai, kad Komisijos 2016 m. metinė įgyvendinimo ataskaita dėl Jaunimo garantijų iniciatyvos ir būsimos Europos Audito Rūmų specialiosios ataskaitos dėl jaunimo užimtumo suteikia didelių galimybių pašalinti esamus trūkumus tiek Komisijos lygmeniu, tiek nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis;

VIII dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 4/2015 „Techninė pagalba: koks buvo jos indėlis žemės ūkio ir kaimo plėtros srityje?“

103. prašo Komisijos paaiškinti valstybių narių techninės pagalbos kaimo plėtros srityje apimtį ir taikymą; mano, kad, visų pirma, atlyginimų atveju Komisija turėtų patikslinti, kas yra veiklos / „gebėjimų stiprinimo“ išlaidos, o kas – tinkamos administracinės / „paramos biudžetui“ išlaidos, ypač darbo užmokesčių atveju;
104. prašo Komisijos atidžiai stebėti, kaip valstybės narės įgyvendina techninę paramą;
105. prašo Komisijos taikyti tinkamas priemones, siekiant užtikrinti, kad bendrosios administracinės išlaidos, pavyzdžiui, reguliarios IT priežiūros išlaidos, nebūtų apmokamos iš techninės pagalbos biudžeto eilučių;
106. prašo Komisijos ateityje reikalauti valstybių narių pranešti apie administracines / „paramos biudžetui“ išlaidas kaimo plėtros srityje atskirai, kad būtų aiškiau, jog dalis techninės pagalbos lėšų skiriama šiai paramai;
107. prašo Komisijos su valstybėmis narėmis sukurti tinkamą rezultatyvumo sistemą, skiriamą techninės pagalbos finansavimui; mano, kad ypač turėtų būti tinkamai įvertinti Komisijos ir valstybių narių techninės pagalbos poreikiai ir įdiegtas mechanizmas, skirtas tikslams nustatyti ir jų įgyvendinimo pažangai vertinti;

IX dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 5/2015 „Ar finansinės priemonės yra sėkmingas ir perspektyvus įrankis kaimo plėtros srityje?“

108. prašo, kad Komisija nustatytų kaimo plėtros iššūkius, konkrečias ypatybes ir kliūtis, siekiant skatinti valstybes nares geriau nustatyti ir įvertinti finansinių priemonių biudžetinius poreikius, kad būtų išvengta perteklinio kapitalizavimo, kai lėšos skiriamos neprisidedant prie Sąjungos politikos įgyvendinimo; taip pat prašo palengvinti galutinių gavėjų prieigą prie lėšų siekiant sudaryti galimybes aktyviau įgyvendinti finansines priemones regioniniu lygmeniu, ypač palyginti su dotacijomis;
109. prašo, kad valstybės narės pateiktų patikimą kiekybiškai įvertinamą informaciją siekiant nustatyti tinkamą lėšų rūšį ir atitinkamai skirti finansinius išteklius; taip pat prašo, kad Komisija ir valstybės narės įdiegtų stebėsenos sistemas, pagal kurias būtų galima įvertinti finansinių priemonių efektyvumą;
110. prašo, kad Komisija teiktų patarimus ir aktyviai skatintų finansinių priemonių, nustatytų 2014–2020 m. programavimo laikotarpiui, privalomų *ex ante* vertinimų geresnę kokybę, siekiant nustatyti konkrečius trūkumus ir išvengti perteklinio kapitalizavimo; taip pat prašo, kad valstybės narės taikydamos tinkamą techninę ekspertizę nustatytų rizikos lygį;

111. prašo, kad Komisija nustatytų tinkamus standartus ir tikslus svarto ir atsinaujinimo poveikių atžvilgiu, siekiant padidinti finansinių priemonių veiksmingumą 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu; taip pat prašo, kad Komisija ir valstybės narės atliktų kruopštų vertinimą prieš tolesnį kaimo plėtros finansinių priemonių naudojimą ir plėtrą remdamosi tų priemonių indėliu į Sąjungos politikos įgyvendinimą ir veiksmingumu gavėjams;
112. prašo, kad Komisija ir valstybės narės susitartų dėl aiškių pereinamųjų taisyklių keičiantis programavimo laikotarpiams siekiant paskatinti ilgalaikį finansinių priemonių poveikį ir tvarumą;
113. prašo, kad Komisija skatintų valstybes narės įsteigti vieną finansinę priemonę, kuri leistų teikti tiek paskolas, tiek garantijas, taip išplečiant tos priemonės veiklą ir kritinę masę;
114. prašo, kad valstybės narės rastų būdus, kaip įveikti atrankos, susijusios su investicinėmis priemonėmis skirtų dotacijų valdymu, trūkumus, dėl kurių gali rasti savaimingumo arba pakeitimo poveikis; dėl šios priežasties prašo, kad valstybės narės taip pat taikytų tinkamus ir aiškiai apibrėžtus rodiklius, kaip antai investicijų grąžą, ir planuojamų grynųjų pinigų srautų atskaitas, siekdamos užtikrinti projektų perspektyvumą;
115. prašo, kad valstybės narės išnagrinėtų, kaip veiksmų programoje gali būti derinamos dotacijos ir finansinės priemonės, siekiant už panaudotas lėšas gauti didžiausią ekonominę naudą optimizuojant svarto ir atsinaujinimo poveikį;
116. prašo, kad Komisija pateiktų aiškiai apibrėžtas darbinės įgyvendinimo taisykles, įskaitant užbaigimo tvarką, tinkamu laiku ir prieš 2007–2013 m. programavimo laikotarpio užbaigimą;

X dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 6/2015 „ES ATLPS vientisumas ir įgyvendinimas“

117. yra nusivylęs, kad nebuvo galima gauti įvairių lėšų skyrimo sistemų, kurias valstybės narės taikė per antrąjį ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos (ATLPS) etapą (2008–2012), išsamios efektyvumo analizės, kuri būtų itin svarbi siekiant parengti politines rekomendacijas, pagrįstas Europos Audito Rūmų audito rezultatais;
118. pažymi, kad Audito Rūmų vertinime dėmesys telkiamas į tai, kaip vyko įgyvendinimo procesas ES ATLPS II etapu (2008–2012), kai tuo tarpu buvo priimti sprendimai dėl svarbių su ES ATLPS III etapu (2013–2020) susijusių reformų, įskaitant ES derinimo priemones, ir jos įgyvendintos;
119. palankiai vertina tai, kad labai patobulintas ATLPS nuoseklumo apsaugos pagrindas įtraukiant didžiąją apyvartinių taršos leidimų neatidėliotųjų sandorių rinkos dalį į Finansinių priemonių rinkų direktyvos⁽¹⁾ ir Manipuliacijos rinkos direktyvos⁽²⁾ bei Piktnaudžiavimo rinka reglamento⁽³⁾ taikymo sritį; ragina Komisiją, atsižvelgiant į Audito Rūmų rekomendacijas, apsvarstyti papildomas priemones, įskaitant sisteminiams prekiautojams skirtas priemones;
120. ragina Komisiją ir valstybes narės užtikrinti Sąjungos lygmens išmetamųjų teršalų rinkos ir bendradarbiavimo procedūrų, kuriose dalyvauja nacionalinės reguliavimo institucijos ir Komisija, skaidrumą ir veiksmingą priežiūrą;
121. mano, kad Komisija, kaip Sutarčių sergėtoja, turėtų atidžiai stebėti įgyvendinimą valstybėse narėse ir teikti didesnę pagalbą per visą procesą; mano, kad būtina tinkama tvirtos stebėsenos, ataskaitų teikimo, tikrinimo ir administracinės naštos pusiausvyra; mano, kad Komisija turi užtikrinti teisinių sprendimų nuspėjamumą ir teisinį tikrumą, atsižvelgdama į Europos Vadovų Tarybos gaires;

(1) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).

(2) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/57/ES dėl baudžiamųjų sankcijų už manipuliaciją rinka (manipuliacijos rinka direktyva) (OL L 173, 2014 6 12, p. 179).

(3) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (OL L 173, 2014 6 12, p. 1).

122. pažymi, kad Audito Rūmai įvertino ES ATLPS vientisumą ir įdiegimo procesą, tačiau būtina ir ATLPS sistemos efektyvumo ir pasiektų tikslų analizė, įskaitant vertinimą, kaip užtikrinta sąveika taikant Europos Sąjungos ir nacionalinius teisės aktus, pvz., susijusius su atsinaujinančiųjų išteklių energijos plėtojimu ir energijos vartojimo efektyvumo priemonėmis, nes tai gali turėti didelį poveikį išmetamo CO₂ kiekiui, taigi ir anglies dioksido rinkai;
123. prašo, kad į savo analizę Audito Rūmai įtrauktų paveiktus pramonės sektorius, ypač jei turimas mintyje teisinis tikrumas ir nuspėjamumas, taip pat informaciją, koku mastu užtikrinamas patikimas teisinis pagrindas, ir duomenis apie tai, kaip galėjo būti paveiktas ATLPS veiksmingumas pastaruoju metu pakoregavus sistemos teisinį pagrindą;
124. yra susirūpinęs, kad audito metu dar nebuvo visapusiškai atkreiptas dėmesys į su PVM susijusio sukčiavimo riziką apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemoje, nes trečdalis valstybių narių dar neįgyvendino teisės aktų dėl atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo; ragina visas valstybes nares nedelsiant tai padaryti;
125. mano, kad būtina imtis visų būtinų priemonių siekiant išvengti anglies dioksido nutekėjimo ir užtikrinti sąžiningą tarptautinę konkurenciją pagal esamas nemokamų dujų išmetimo leidimų skyrimo priemones; prašo, kad Komisija įvertintų pramonės sektorius ir įmones, kuriuose galimas anglies dioksido nutekėjimas, kad būtų galima aiškiai nustatyti sritis, kuriose Europos pramonė neteko rinkos dalies dėl to, kad ji atiteko šalims, kuriose netaikomi griežti įstatymai klimato srityje;

XI dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 7/2015 „ES policijos misija Afganistane: įvairūs rezultatai“

126. prašo Komisiją ir Europos išorės veikslių tarnybą (EIVT) pritaikyti ne tik iš EUPOL misijos Afganistane, bet ir iš kitų Bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijų gautą patirtį siekiant palengvinti žinių perdavimą ir įvairių misijų sąveikos poveikį; ragina prirėikus atlikti aiškesnį vadovavimą EIVT ir BSGP misijoms; pabrėžia, kad visų susijusių ES veikėjų, įskaitant valstybes nares, koordinavimas, taip pat koordinavimas su kitais tarptautiniais veikėjais yra esminis siekiant, kad esamos ir būsimos misijos būtų sėkmingos;
127. prašo EIVT padidinti savo pagrindinės Afganistane taikomos finansinės priemonės – Afganistano teisėtvarkos patikos fondo (LOFTA), kuris valdomas vykdam už netinkamą valdymą ir skaidrumo stoką kritikuojamą Jungtinių Tautų vystymo programą (JTVP) – atskaitomybę; be to, dar kartą pabrėžia poreikį visus tinkamus būsimų BSGP misijų finansavimo kanalus, įskaitant ES patikos fondus, naudoti veiksmingai siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekti misijų politikos tikslai ir kad būtų vykdomas patikimas finansų valdymas;
128. prašo Komisiją ir EIVT sukurti projekto veiksmų sąsajas ir kryžmines nuorodas, ir stiprų bei veiksmingą ryšį tarp misijos tikslų ir tarpinių rezultatų, kaip nustatyta misijos įgyvendinimo plane (MIP);
129. mano, kad EUPOL ir BSGP misijų mokymo programose svarbus vaidmuo turi būti skiriamas tokioms temoms kaip lytis, galių suteikimas moterims ir švietimas; taigi pažymi, kad EUPOL mokymo veikla apskritai vykdyta sėkmingai, tačiau dirbti mentoriams ir konsultuoti sekėsi prasčiau;
130. prašo Komisiją ir EIVT derinti BSGP misijas kruopščiau iš anksto kartu su kitomis Sąjungos dvišalėmis misijomis ir su tarptautinėmis pastangomis, kuriomis siekiama panašių tikslų; taigi ragina Sąjungą ir valstybes nares labiau bendradarbiauti ir koordinuoti savo veiksmus siekiant skatinti sąveikas pagal Europos sistemą; prašo, kad esamos ir būsimos BSGP misijos įgaliojimuose būtų aiškiai apibrėžta atsakomybė už koordinavimą su kitais Sąjungos veikėjais, įskaitant valstybes nares;
131. prašo Komisiją ir EIVT ypatingą dėmesį skirti viešųjų pirkimų procedūroms, siekiant užtikrinti, kad jos atitiktų BSGP veiklos poreikius; pabrėžia, kad įgyvendinti projektus trukdė sudėtingos viešųjų pirkimų procedūros, dėl kurių buvo pasiekta per mažai rezultatų, ir kad naudojant supaprastintas ar lanksčias procedūras išaugo sėkmingai užbaigtų procedūrų skaičius;

132. prašo Komisiją ir EIVT toliau didinti jų BSGP misijų veiksmingumą gerinant ilgalaikį pasiektų rezultatų tvarumą; vis dėlto pripažįsta, kad norint pasiekti šiuos ilgalaikius tikslus Sąjungos ir tarptautinės bendruomenės parama yra lemiamas veiksnys;
133. prašo Komisiją ir EIVT stebėti Sąjungos pasiekimus po to, kai iki 2016 m. pabaigos bus laipsniškai užbaigta EUPOL, įskaitant galimybę prisiimti papildomus įsipareigojimus po 2016 m.;
134. prašo Komisiją ir EIVT gerokai iš anksto parengti išsamias gaires dėl misijų masto mažinimo ir užbaigimo, taip pat dėl misijos turto likvidavimo;

XII dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 8/2015 „Ar teikiant ES finansinę paramą tinkamai atsižvelgiama į smulkiųjų verslininkų poreikius?“

135. palankiai vertina Audito Rūmų specialiąją ataskaitą „Ar teikiant ES finansinę paramą tinkamai atsižvelgiama į smulkiųjų verslininkų poreikius?“ ir iš esmės pritaria jos rekomendacijoms;
136. pažymi, kad mikrokreditų, nors jie vis dar laikomi nebrandžia priemone, Sąjungoje vis daugėja ir jie paskatino virš 250 000 darbo vietų sukūrimą (2013 m. duomenys);
137. laikosi nuomonės, kad Europos socialinio fondo (ESF) subsidijos ir Europos mikrofinansų priemonės „Progress“ finansinės priemonės, kuriomis bandoma siekti skirtingų tikslų, iš esmės skiriasi; mano, kad, atsižvelgiant į skirtingas rinkos sąlygas, gali būti tinkami įvairūs paramos mechanizmai;
138. pažymi, kad Audito Rūmai, atlikdami savo auditą, lygina du nepanašius finansinius instrumentus, kurių metodai ir tikslai skiriasi; pabrėžia, kad ESF ir Europos mikrofinansų priemonė „Progress“ skiriasi daugeliu aspektų, būtent struktūra, taisyklėmis ir tikslinėmis grupėmis, nes Europos mikrofinansų priemonė „Progress“ išimtinai skirta mikrofinansavimui, o ESF apima daug platesnį aspektų spektrą;
139. pabrėžia tai, kad šios dvi finansinės priemonės papildo viena kitą ir teikia naudą mikrokreditus gaunantiems asmenims taikant tris finansines priemones: dotacijas, paskolas ir garantijas; mano, kad dotacijos, kurios teikiamos tik per ESF, yra tokios pat svarbios mikrokreditams kaip ir dvi kitos priemonės, ir jų rezultatai turėtų būti vertinami atsižvelgiant į jų papildomą funkciją;
140. pabrėžia, mikrofinansų tikslų svarbą gerinant socialinę įtrauktį, kovojant su nedarbu ir didinant darbo neturinčių asmenų, kitų nepalankioje padėtyje esančių grupių ir labai mažų įmonių galimybes pasinaudoti finansavimu; mano, jog atsižvelgiant į tai dotacijos ir finansinės priemonės visų pirma turi padėti žmonėms ir smulkiesiems verslininkams įveikti sunkumus siekiant šių tikslų;
141. laikosi nuomonės, kad dotacijos yra itin svarbios norint pasiekti augimo, įtraukties ir užimtumo tikslų, kaip nustatyta Komisijos komunikatuose „Skatinti padorų darbą visiems. Europos Sąjungos indėlis įgyvendinant padoraus darbo pasaulyje darbotvarkę“ (COM(2006) 249), „Bendras įsipareigojimas užimtumo srityje“ (COM(2009) 257) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1296/2013⁽¹⁾ dėl Europos Sąjungos užimtumo ir socialinių inovacijų programos (EaSI);

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1296/2013 dėl Europos Sąjungos užimtumo ir socialinių inovacijų programos (EaSI) ir kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 283/2010/ES, nustatantis Europos užimtumo ir socialinės įtraukties mikrofinansų skyrimo priemonę Progress (OL L 347, 2013 12 20, p. 238).

142. pabrėžia, kad būtina stiprinti mikrofinansavimo sistemą, nes tai yra ekonominio ir socialinio vystymosi priemonė, kuria patenkinami poreikiai tų, kuriems tikrai būtina pagalba;
143. mano, kad 2014–2020 m. programavimo laikotarpio EaSI reikia pakoreguoti tą aspektą, kad gerinant pažeidžiamų grupių sąlygas finansinėms priemonėms skiriamas santykinai nedidelis dėmesys;
144. mano, kad nėra užtikrintas pakankamas Europos mikrofinansų priemonės „Progress“ ir ESF papildomumas, kad būtų laikomasi reikalavimo visiems mikrokreditų teikėjams dirbti su subjektais, visų pirma remiamais ESF, organizuojant mokymus ir teikiant kuravimo paslaugas;
145. palankiai vertina tai, kad naujoje reglamentavimo sistemoje (2014–2020 m.) Komisija jau siekė ištaisyti daugumą Audito Rūmų nustatytų trūkumų ir atsižvelgti į pateiktas rekomendacijas;

XIII dalis. Europos Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 9/2015 „ES parama kovai su kankinimu ir už mirties bausmės panaikinimą“

146. palankiai vertina specialiąją ataskaitą, kuri skirta Sąjungos paramai kovai su kankinimu ir siekiant mirties bausmės panaikinimo, ir toliau išdėsto savo pastabas ir rekomendacijas;
147. primena, kad žmogaus teisės yra Sąjungos išorės veiksmų ir jos dvišalių ir daugiašalių santykių pagrindas; mano, kad kaip svarbiam ES prioritetui joms turi būti skiriamas nuolatinis dėmesys;
148. pabrėžia, jog Sąjunga yra tvirtai įsipareigojusi siekti, kad būtų užkirstas kelias bet kokioms kankinimo ir kitokio netinkamo elgesio formoms ir jos būtų išnaikintos bei būtų panaikinta mirties bausmė; pažymi, kad pagrindinė šiuo tikslu taikoma priemonė yra Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonė (EDŽTRP), pagal kurią yra teikiamos dotacijos pilietinės visuomenės organizacijų įgyvendinamiems projektams;
149. pažymi, kad 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu pagal EDŽTRP buvo numatyta 100,9 mln. EUR projektams, susijusiems su kova su kankinimu ir mirties bausme; vis dėlto pabrėžia, kad ši suma yra palyginti nedidelė, atsižvelgiant į plataus užmojo priemonės tikslus ir visuotinę sritį, kuriai ji taikoma;
150. pabrėžia, kad paskirstytas nedidelės apimties finansavimas (taikomas daugiau nei 120 pasaulio šalių) mažina finansavimo pagal EDŽTRP poveikį; primygtinai ragina Komisiją geriau nustatyti prioritetus ir labiau sutelkti dėmesį siekiant pagerinti rezultatus; pabrėžia, kad išteklių turi būti sutelkti šalims ir sritims, kurioms jie itin reikalingi ir kuriose tikrai esama galimybių pagerinti padėtį; palankiai vertina tai, kad Komisija jau pradėjo siekti labiau tikslingo sutelkimo 2015 m. kvietime teikti paraiškas;
151. atkreipia dėmesį į Audito Rūmų pastabą, kad finansuojami projektai dažnai nėra gerai koordinuojami su kitais Sąjungos veiksmais, pvz., tradicine parama vystymuisi ir dialogu su šalimis partnerėmis, nėra įtraukti į nuoseklų strateginį požiūrį ir nepakankamai vienas kitą papildo; ragina Komisiją parengti visuotinę strategiją siekiant papildyti veiksmus, kuriais siekiama tų pačių tikslų, ir išvengti dvigubo finansavimo;
152. ragina EIVT ir Komisiją dėmesį sutelkti į tas sritis, kuriose veiksmai labiausiai reikalingi, ir teikti politinį postūmį šiose srityse, tuo pačiu metu gerinant Sąjungos delegacijų gebėjimus vietoje siekiant didinti efektyvumą, gerinti rezultatus ir poveikį žmogaus teisėms ir demokratinėms politikos priemonėms palankiai aplinkai;

153. ragina EIVT ir Komisiją didinti ir integruoti dialogų žmogaus teisių klausimais, šalių strategijų ir specialių gairių efektyvumą, užtikrinant, kad klausimai dėl pagrindinių žmogaus teisių, pvz., mirties bausmės panaikinimo ir kovos su kankinimais, būtų sistemingai keliami visais politinių sprendimų priėmimo lygmenimis bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis;
154. mano, kad EIVT ir Komisija žmogaus teisių srityje turėtų siekti didesnio bendro programavimo ir stebėsenos, kad būtų sudarytos sąlygos žmogaus teisių klausimus suderinti su vietos politinėmis ir žmogaus teisių strategijomis;
155. prašo viso paraiškų, gautų paskelbus kvietimus teikti paraiškas, atrankos proceso metu taikyti kokybiškesnį ir labiau strateginį požiūrį; ragina Komisiją šią priemonę taikyti vadovaujantis ilgalaikę viziją, paremta konkrečiais, išmatuojamais tikslais;
156. primygtinai ragina EIVT ir Sąjungos delegacijas nuolatos dėmesį skirti procesams arba pasitaikančioms kliūtims visose šalyse ir pasinaudoti visomis poveikio darymo priemonėmis; remia Sąjungos delegacijų vaidmenį rengiant politines analizes ir formuojant politiką, koordinuojant vaidmenis ir ataskaitų teikimo funkcijas;
157. pabrėžia, kad priemonė yra geras būdas analizuoti žmogaus teisių pasaulyje padėtį ir vystymąsi; pabrėžia, kad nuolatinis Sąjungos dėmesys ir susidomėjimas gali paskatinti pokyčius kankinimų ir mirties bausmės srityse; vis dėlto pabrėžia, kad Komisija šiuo klausimu turi parengti strateginį požiūrį;
158. pažymi, jog Komisija gauna išsamią informaciją apie žmogaus teisių padėtį kitose šalyse įvairiais būdais ir naudoja šią informaciją, kad nustatytų prioritetus; susirūpinęs pažymi, kad, nors Komisija gali naudotis konkrečiai šaliai skirtomis žmogaus teisių srities strategijomis, kuriose pateikta išsami padėties atitinkamoje šalyje analizė ir nustatyti pagrindiniai prioritetai šioje srityje, į šias strategijas nėra tinkamai atsižvelgiama skiriant finansavimą ir koordinuojant kitus Sąjungos veiksmus; pabrėžia, kad šalių strategijų pridėtinė vertė yra ribota dėl jų konfidencialaus pobūdžio; ragina Komisiją leisti su strategijomis susipažinti projektų vertintojams, siekiant užtikrinti didžiausią pridėtinę vertę;
159. palankiai vertina paklausa pagrįstą projektų finansavimo metodą ir mano, kad tai geras būdas paskatinti patyrusias ir motyvuotas organizacijas siūlyti aukštos kokybės projektus; su pasitenkinimu pažymi, kad taikant šį principą „iš apačios į viršų“ pilietinės visuomenės organizacijos raginamos savo projektus rengti atsižvelgiant į savo administracinius, veiklos pajėgumus ir geografines galimybes ir savo pačių strategiją;
160. apgailestauja dėl to, kad dotacijų prašančios mažesnės vietos pilietinės visuomenės organizacijos gali būti nepalankioje padėtyje dėl ilgų ir sudėtingų paraiškų teikimo procedūrų, kalbos ir (arba) patirties reikalavimų; ragina Komisiją paspartinti ir supaprastinti paraiškų teikimo procesą, siekiant paskatinti teikti paraiškas dėl kokybiškų projektų;
161. palankiai vertina tai, kad Komisija rengia seminarus ir mokymus vietos pilietinės visuomenės organizacijoms, skatina plėtoti partnerystes ir leidžia teikti subdotacijas, taip pat per pastaruosius ketverius metus prieš pateikiant visuotinį kvietimą teikti paraiškas rengė pilietinės visuomenės seminarą, kad būtų sudaryta galimybė pristatyti EDŽTRP;
162. yra susirūpinęs dėl to, kad tai, jog pilietinės visuomenės organizacijos nėra autonomiškos, kelia pavojų jų veiklos tęstinumui, nes prarandamos ekspertinės žinios; palankiai vertina tai, kad Komisija bando mažinti tokių organizacijų finansinį priklausomumą sudarydama joms galimybes taikant EDŽTRP nusakantį lėšas renkančius pareigūnus;
163. pabrėžia, kad, remiantis Audito Rūmų vertinimu, projektų rezultatus paprastai buvo sudėtinga įvertinti, kadangi siekiamas poveikis dažnai yra neapčiuopiamas, nėra nustatomi veiklos rodiklių uždaviniai ir pilietinės visuomenės organizacijų ataskaitose Komisijai daugiausia dėmesio skiriama veiklai;

164. atkreipia dėmesį į tai, kad kova su kankinimu ir mirties bausmės panaikinimas yra ilgalaikiai procesai, jų poveikį ir rezultatus sudėtinga įvertinti kiekybiškai, taikant EDŽTRP sprendžiami opūs klausimai sudėtingomis politinėmis aplinkybėmis ir jos įgyvendinimui reikalingas visapusiškas ir daug laiko reikalaujantis valdymas;
165. atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad poveikio išmatavimo sistemos yra gana prastos taip pat dėl neaiškių projektų loginių pagrindų, kuriems trūksta gerai apibrėžtų lyginamųjų standartų ir tikslų; ragina Komisiją aiškiau apibrėžti reikalavimus dėl projektų loginių pagrindų, siekiant pagerinti projektų vykdymo rezultatus ir padidinti pridėtinę vertę;
166. ragina Komisiją parengti visapusišką EDŽTRP finansavimo poveikio vertinimą ir padaryti tokios analizės išvadas; ragina Komisiją vykdant atrankos procedūrą atsižvelgti į įvairių projektų formų poveikį ir rezultatus; palankiai vertina tai, kad Komisija jau vykdo patobulintą projektų žmogaus teisių srityje poveikio vertinimą, ir ragina Komisiją informaciją apie rezultatus pateikti ir biudžeto įvykdymą tvirtinančiai institucijai;
167. pažymi, kad projektų vertinimai paremti balų sistema ir standartinėmis vertinimo lentelėmis, taikant kriterijus, kurie apima koncepcijos, aktualumo, pajėgumo, galimybių, veiksmingumo, tvarumo ir ekonominio veiksmingumo aspektus, o dotacijos yra skiriamos projektams, gavusiems didžiausius balus; remdamasis Audito Rūmų informacija, pažymi, kad standartinės vertinimo lentelės turi keletą trūkumų, susijusių su turimomis kriterijų įvertinimo balais gairėmis; ragina Komisiją paaiškinti gaires ir dar kartą apsvarstyti standartinių vertinimo lentelių patobulinimo klausimą;
168. prašo Komisijos sumažinti su vertinimu susijusius trūkumus, į kuriuos atkreipė dėmesį Audito Rūmai; vis dėlto palankiai vertina tai, kad esama tam tikro lankstumo vertinant žmogaus teisių srities projektus, nes šis vertinimas negali būti laikomas vien tik kontrolinio sąrašo langelių žymėjimu; pabrėžia, kad reikia vadovautis sveika nuovoka, kaip anksčiau pažymėjo biudžeto įvykdymą tvirtinanti institucija;
169. remdamasis Audito Rūmų informacija, pažymi, kad daugumos kvietimų teikti pasiūlymus tikslai buvo aprašyti bendrais bruožais; atkreipia dėmesį į Komisijos pastabą, kad holistinis požiūris į kvietimus teikti pasiūlymus yra strategija, kuriai teikiama pirmenybė; vis dėlto ragina Komisiją, užtikrinant projektų įgyvendinamumą, gyvybingumą ir pridėtinę vertę (tai gali būti padaryta kvietimuose teikti pasiūlymus nustatant minimalius reikalavimus dėl projekto rezultatų), užtikrinti, kad EDŽTRP lėšos būtų naudojamos veiksmingai;
170. palankiai vertina tai, kad pilietinės visuomenės organizacijos, kurios nori gauti dotaciją, pirmiausia turi pateikti koncepcijos dokumentą, kuriame aprašomos pagrindinės jų siūlomo projekto ypatybės; mano, kad koncepcijos dokumentas yra ekonomiškai ir laiko sąnaudų požiūriu efektyvus sprendimas vykdant išankstinę projektų atranką;
171. atkreipia dėmesį į Audito Rūmų pastabą, kad projektų atranka buvo gerai dokumentuojama, bet jai trūko griežtumo, ir kad projektų trūkumai juos nustačius nebuvo panaikinti; su pasitenkinimu pažymi, kad vertinimo komisijų bendros išvados ataskaitose yra pateiktos pakankamai detalios; palankiai vertina tai, kad projektų veikla iš esmės buvo vykdoma pagal planą ir paprastai buvo ekonomiškai veiksminga; ragina Komisiją pagerinti projektų vertinimo nuoseklumą;
172. atkreipia dėmesį į Audito Rūmų pastabą, kad organizacijos naudos gavėjos pateikia skirtingus paaiškinimus, ką apima nustatytos normos suma, skirta netiesioginėms išlaidoms padengti, dėl to gali būti nepakankamai įvertinamas organizacijos darbas arba padengiamos netinkamos finansuoti išlaidos; ragina Komisiją paaiškinti taisykles dėl nustatytos normos sumos;
173. palankiai vertina naują Sąjungos veiksmų planą dėl žmogaus teisių ir demokratijos 2015–2019 m. laikotarpiu, nes tai yra atnaujintas politinis įsipareigojimas užtikrinti, kad įvairios Sąjungos išorės veiksmų srities politinės ir finansinės priemonės būtų labiau suderintos ir nuoseklesnės;
174. palankiai vertina tai, kad Komisija jau pradėjo taikyti teisėmis grindžiamą požiūrį ir toliau jį taikys įtraukdama į procedūras ir modelius, rengdama veiksmų planus ir organizuodama mokymus;

XIV dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 10/2015 „Pastangas spręsti viešųjų pirkimų iš ES sanglaudai skiriamų lėšų problemas reikėtų intensyvinti“

175. palankiai vertina Audito Rūmų specialiosios ataskaitos „Pastangas spręsti viešųjų pirkimų iš ES sanglaudai skiriamų lėšų problemas reikėtų intensyvinti“ pastabas ir rekomendacijas;
176. pažymi, kad sanglaudos politika, kuriai 2007–2013 m. iš viso skirta 349 milijardai EUR, yra pagrindinė politika, kuria siekiama sumažinti Europos regionų ekonominius ir socialinius skirtumus; taigi pabrėžia, jog labai svarbu, kad viešieji pirkimai būtų vykdomi tinkamai, nes būtent viešuosius pirkimus Audito Rūmai nurodė kaip pagrindinį klaidų šaltinį Sąjungos sanglaudos išlaidų valdymo srityje;
177. pabrėžia, kad vykdant 40 % 2007–2013 m. projektų padaryta viešųjų pirkimų procedūrų klaidų ir kad pagrindinės klaidos yra nepagrįstas sutarties skyrimas tiesiogiai, neteisingas atrankos kriterijų taikymas ir šališkas konkurso dalyvių atrinkimas;
178. pažymi, kad pagrindiniai klaidų šaltiniai buvo administracinių gebėjimų trūkumas, valstybių narių neteisingai atliktas Sąjungos direktyvų perkėlimas, nenuoseklus teisės aktų aiškinimas ir nepakankamas planavimas;
179. atkreipia dėmesį į tai, kad viena iš klaidų priežasčių laikomas teisinės ir administracinės sistemos sudėtingumas; pažymi, kad 90 % iš 69 audito institucijų nurodė, kad dabar sudėtingumas yra didesnis, negu reikia; pažymi, kad beveik 50 % respondentų pažymėjo, kad pagrindiniai viešųjų pirkimų praktikos patobulinimai galėtų būti atliekami supaprastinant procedūras;
180. taigi ragina valstybes nares vengti taisyklių, kurios yra daug griežtesnės už Sąjungos direktyvas; mano, kad tai taip pat paskatintų MVĮ dalyvauti viešųjų pirkimų procedūrose ir palengvintų jų dalyvavimo sąlygas;
181. pažymi, jog pagrindinė Audito Rūmų išvada buvo ta, kad Komisija ir valstybės narės nepakankamai stengiasi atlikti reguliarią ir sistemingą viešųjų pirkimų analizę ir kad dėl išsamių ir darnių duomenų trūkumo neįmanoma šių klaidų analizuoti, šalinti ir jų išvengti;
182. pritaria Audito Rūmų nuomonei, kad Komisija turėtų parengti duomenų bazę, kad išanalizuotų, kaip dažnai daromos su sanglaudos politika susijusios viešųjų pirkimų klaidos, šių klaidų dydį ir priežastis; mano, jog Komisija turėtų užtikrinti, kad valstybės narės jai pateiktų nuoseklią ir patikimą informaciją apie pažeidimus;
183. palankiai vertina Komisijos iniciatyvų metodą, kurį ji taiko 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu ir kurio tikslas – orientuojant, stebint ir teikiant techninę paramą padėti įgyvendinti nacionalinius veiksmų planus, kurie turi būti įgyvendinti iki 2016 m.; pripažįsta, kad taikydama šį iniciatyvų metodą, Komisija bando sumažinti riziką, kad po 2016 m. gali būti nutraukti mokėjimai veiklos programoms;
184. tikisi, kad Komisija mokėjimų nutraukimą ir finansinių pataisų skyrimą šių tikslų nepasiekusioms valstybėms narėms nauduos tik kaip kraštutinę priemonę, jei būtų išnaudotos visos kitos prevencijos, koregavimo ir pagalbos priemonės;
185. džiaugiasi, kad Komisija sprendžia su sanglaudos politika susijusių viešųjų pirkimų klaidų problemas, kurios buvo aiškios jau seniai, dabar jos sprendžiamos geriau koordinuojant pagal viešųjų pirkimų veiksmų planą; taigi ragina Komisiją daryti pažangą įgyvendinant šį planą ir kasmet apie šią pažangą pranešti;

186. tikisi, kad Komisija suburs aukšto lygio grupę, kuri vadovautų sprendžiant viešųjų pirkimų problemą ir skatintų juos supaprastinti;
187. ragina Komisiją ir valstybes nares išnaudoti e. viešųjų pirkimų teikiamas dideles skaidrumo gerinimo galimybes ir apsvarstyti, kaip būtų galima suteikti daugiau galimybių dalyvauti konkursuose, įskaitant MVĮ, taip pat kaip užkirsti kelią pažeidimams ir sukčiavimui;
188. ragina Komisiją ir valstybes nares toliau stengtis keistis patirtimi ir gerosios praktikos pavyzdžiais;
189. palankiai vertina iniciatyvą įspėjimo apie sukčiavimą IT priemonę ARACHNE ir ragina visas valstybes nares įvesti išsamius ir geros kokybės duomenis siekiant, kad ši programa galėtų veikti tinkamai;

XV dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 11/2015 „Ar Komisija tinkamai valdo žvejybos partnerystės susitarimus?“

190. džiaugiasi, kad Žvejybos partnerystės susitarimai (FPA) suteikia stabilesnę teisinę sistemą negu privatūs susitarimai; pažymi, jog Europos laivų savininkai nurodė teikiantys pirmenybę FPA ir prašė Komisijos išplėsti susitarimų tinklą;
191. prašo Komisijos labiau laikytis išimties sąlygos; pažymi, kad nors kai kurie veiksniai nuo Komisijos nepriklauso, ji derybų dėl naujo protokolo procesą turi pradėti gerokai anksčiau, nei pasibaigs esamo protokolo galiojimas; ragina Komisiją, kai įmanoma, sutrumpinti derybų laikotarpius;
192. ragina Komisiją pagerinti FPA ir kitų Sąjungos iniciatyvų bei žuvininkystės sektoriaus finansavimo šaltinių tame pačiame regione nuoseklumą, taip pat parengti regionines žuvininkystės valdymo plėtojimo strategijas ir užtikrinti, kad protokolai, dėl kurių susitarta tame pačiame regione, derėtų su atitinkama regionine strategija ir kitu ES finansavimu;
193. prašo Komisijos didesnę dėmesį skirti ribojamosioms techninėms sąlygoms, kaip kad siauras žvejybos rajonų apibrėžimas; pabrėžia, kad tai galėtų daryti poveikį Sąjungos išorės laivyno pelningumui;
194. prašo Komisijos atsižvelgti į ankstesnių protokolų panaudojimo rodiklius ir pasistengti geriau susieti mokėjimus už prieigos teises ir faktinį sužvejojų žuvų kiekį, užtikrinant, kad nebūtų neigiamo poveikio žvejybos veiklai;
195. susirūpinęs pažymi, kad, palyginti su ankstesniais naudojimo rodikliais, FPA, dėl kurių susitarė Komisija, sąnaudos buvo gana didelės; prašo, kad Komisija, rengdamasi FPA deryboms, atsižvelgtų į ekonomiškumo, veiksmingumo ir efektyvumo principus, siekdama užtikrinti ekonomiškumą ir atitiktį patikimo finansų valdymo principams;
196. pažymi, kad atliekant *ex post* vertinimus, pagrindinis dėmesys turėtų būti skiriamas nuosekliai ir palyginamai viešųjų pinigų, išleistų pagal protokolus, duodamos gražos analizei bei išsamiai ir kritiškai jų veiksmingumo ES ir atitinkamai šaliai partneriui analizei;
197. ragina Komisiją sustiprinti jos derybinę galią; pabrėžia bendro Sąjungos finansinio įnašo, kurį ji skiria šalims partnerėms, svarbą;

198. ragina Komisiją rengiant savo *ex post* ataskaitą naudoti naujausius duomenis; prašo Komisiją suinteresuotiesiems subjektams ją pateikti laiku;
199. ragina Komisiją skatinti priimti elektronines licencijas arba visą licencijos galiojimo laikotarpį leidimus šalyse partnerėse turinčių laivų sąrašus; pabrėžia poreikį sumažinti licencijos prašymo nagrinėjimo proceso vėlavimus; ragina Komisiją nustatyti ir sumažinti procedūrinius trūkumus;
200. ragina Komisiją užtikrinti, kad nauja sužvejoto kiekio duomenų baze visapusiškai naudotųsi vėliavos valstybės narės ir joje būtų pateikiami patikimi duomenys apie sužvejojimą, kuriuos galima apibendrinti, stebėti ir nuolat atnaujinti;
201. pažymi, kad Komisija įsteigė duomenų bazę, skirtą duomenims apie sužvejojimą tvarkyti; be to, pažymi, kad ši duomenų bazė turėtų apimti iš valstybių narių kas savaitę gaunamus pagal žvejybos rajonus suskirstytus duomenis apie sužvejojimą; susirūpinęs pažymi, kad ši duomenų bazė Audito Rūmų audito metu vis dar neveikė, nes valstybės narės dar nebuvo įvykdžiusios jų ataskaitoms keliamų reikalavimų; ragina Komisiją šį klausimą išspręsti bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, taip pat įtraukti aiškius ir nuoseklius duomenis dėl galutinio faktiškai sužvejoto kiekio siekiant išvengti galimų neigiamų finansinių pasekmių, kai galutinis sužvejojimas yra didesnis už orientacinį tonažą;
202. ragina Komisiją atidžiau stebėti sektorinės paramos teikimą, siekiant užtikrinti jos veiksmingumą ir išlaidų efektyvumą; prašo Komisijos užtikrinti šalių partnerių vykdomų veiksmų efektyvų koordinavimą; ragina Komisiją į protokolus įtraukti finansuojamų veiksmų oficialias tinkamumo sąlygas;
203. ragina Komisiją užtikrinti, kad sektorinės paramos išmokos derėtų su kitais biudžeto paramos mokėjimais ir būtų pagrįstos šalių partnerių rezultatais, pasiektais įgyvendinant bendrai sutartų veiksmų matricą;
204. susirūpinęs pažymi, kad net jei sektorinės paramos mokėjimai turėtų būti atliekami iš karto, kai šalys partnerės gali įrodyti, kad pasiekė numatytus rezultatus, galiojančiuose protokoluose vis dar nenumatyta galimybė atlikti dalinius mokėjimus tais atvejais, kai rezultatai pasiekiami tik iš dalies; pripažįsta Komisijos pastabą, kad tais atvejais, kai rezultatai nepasiekiami arba kai jie nedideli, sektorinės paramos mokėjimas paskesniems metams turi būti sustabdomas tol, kol nebus pasiekti tikslai; vis dėlto ragina Komisiją, kai įmanoma, į naujus protokolus įtraukti galimybę atlikti dalinius sektorinės paramos mokėjimus;

XVI dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 12/2015 „ES prioriteto – skatinti žiniomis pagrįstos kaimo ekonomikos kūrimą – įgyvendinimui poveikį padarė prastas žinių perteikimo ir konsultavimo priemonių valdymas“

205. prašo valstybių narių nustatyti reikiamas procedūras, kad galėtų atlikti žemės ūkio veiklos vykdytojų poreikio įgyti žinių ir įgūdžių analizę, o ne vien pateikti plačias temas, ypač tai taikoma kvietimams teikti pasiūlymus arba konkurso laikotarpiams, ir prašo Komisijos pateikti papildomas rekomendacijas, kaip valstybės narės turėtų atlikti tokias reguliarias analizes, ir formuluoti šias gaires ne bendrais bruožais, o konkretizuojant;
206. prašo valstybių narių užtikrinti, kad parama naujoms konsultavimo paslaugoms kurti būtų teikiama tik tuo atveju, jei įrodoma, jog tam tikroje srityje trūksta atitinkamų paslaugų, ir jei yra poreikis finansuoti naują personalą, infrastruktūrą ir (arba) įrangą;
207. ragina valstybes nares atrinkti paslaugų teikėjus, kurie gaus viešąją paramą, per sąžiningus ir skaidrius konkursus, neatsižvelgiant į tai, ar jos taiko kvietimo teikti pasiūlymus ar oficialių viešųjų pirkimų procedūras;
208. rekomenduoja valstybėms narėms atsižvelgti į dokumentą „Viešųjų pirkimų gairės specialistams, kaip išvengti bendrų iš Europos struktūrinių ir investicijų fondų lėšų finansuojamų projektų klaidų“;

209. prašo Komisiją parengti papildomas specialias rekomendacijas dėl paslaugų teikimo įstaigos viduje, subrangos, taip pat dėl konsorciūmų teikiamų paslaugų vertinimo ir tinkamai stebėti valstybių narių vykdomas procedūras, kad užtikrintų konkurencingą, sąžiningą ir skaidrią žinių perteikimo ir konsultavimo veiklos atranką;
210. ragina valstybes nares įvertinti poreikį remti žinių perteikimo ir konsultavimo veiklą, kuri rinkoje jau vykdoma už pagrįstą kainą, ir, jei poreikis pagrįstas, užtikrinti, kad remiamos veiklos kaina neviršytų rinkoje siūlomos panašios veiklos kainos;
211. prašo Komisijos remtis pradiniais veiksmais, kuriais siekiama užtikrinti ES fondų tarpusavio papildomumą, siekiant sumažinti dvigubo finansavimo ir dvigubo administravimo riziką;
212. ragina valstybes nares sukurti grįžtamosios informacijos sistemas, kuriose būtų naudojama stebėjimo ir vertinimo informacija, kad būtų galima patobulinti būsimus kvietimus teikti pasiūlymus arba konkurso procedūras, ir prašo Komisijos parengti rekomendacijas valstybėms narėms, kaip jos gali vykdyti tokias reguliarias procedūras, ir prižiūrėti, ar valstybės narės jas diegia;
213. prašo Komisijos nedelsiant padidinti žinių perteikimo ir konsultavimo priemonių rizikos profilį ir atitinkamai geriau prižiūrėti ir valdyti riziką;
214. ragina valstybes nares dalytis savo gerąja patirtimi ir tęsti savo projektų vertinimą siekiant sudaryti gerą 2014–2020 m. įgyvendinimo laikotarpio pagrindą;
215. ragina Komisiją pateikti išsamų konsultavimo paslaugų vertinimą dėmesį sutelkiant į rezultatus ir grynąjį poveikį, kad būtų išvengta grynai kiekybinio investicijų vertinimo;
216. prašo Komisijos skatinti keitimąsi gerąja patirtimi metodologijos klausimais tinklų kūrimo srityje;

XVII dalis. Europos Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 13/2015 „ES parama medieną gaminančioms šalims pagal FLEGT veiksmų planą“

217. palankiai vertina specialiąją ataskaitą, skirtą Sąjungos paramai medieną gaminančioms šalims pagal miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos mediena (FLEGT) veiksmų planą, ir toliau išdėsto savo pastabas ir rekomendacijas;
218. mano, kad FLEGT iniciatyva yra itin svarbi siekiant pagerinti miškų valdymą, išsaugoti miškus ir užtikrinti teisės aktų vykdymą, ypač taikant visas įmanomas priemones, be kita ko, savanoriškos partnerystės susitarimus arba išsamų finansinį patikrinimą, kad būtų sprendžiama pasaulinė neteisėtos medienos ruošos problema ir padedama užtikrinti medienos eksportą į ES;
219. vis dėlto apgailestauja dėl visų nustatytų trūkumų FLEGT veiksmų plano ir projektų įgyvendinimo etapu, kuriuos šiuo metu reikia skubiai ir atidžiai įvertinti;
220. yra tvirtai įsitikinęs, kad, 2003–2013 m. su FLEGT susijusiai paramai skyrus 300 mln. EUR, atėjo laikas atlikti rimtą FLEGT proceso sąnaudų ir naudos analizę, siekiant sumažinti neteisėtos medienos ruošos ir susijusios prekybos apimtį, o taip pat supaprastinti dabartinių mechanizmų projektavimą, kad jie būtų efektyvesni atsižvelgiant į rezultatus ir poveikį;

221. apgailestauja dėl to, kad FLEGT veiksmų planas lėtai įgyvendinamas, kad vėlai priimtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 995/2010 ⁽¹⁾ (Sąjungos medienos reglamentas) ir kad Komisija vangiai mokosi iš patirties, susijusios su bendru FLEGT finansavimu;
222. ragina Komisiją teikiant pagalbą nustatyti prioritetus, numatant aiškius tikslus ir kriterijus; todėl ragina Komisiją atsisakyti Sąjungos finansavimo struktūravimo iš skirtingų biudžetų ir apsvarstyti vieno bendro, aiškiai apibrėžto biudžeto galimybę;
223. ragina Komisiją sukuriant stebėsenos ir reguliaraus ataskaitų teikimo sistemą bei įtraukiant tinkamą pažangos vertinimą skubiai didinti skaidrumo ir atskaitomybės sistemas; be to, primygtinai ragina Komisiją stebėti, ar Sąjungos medienos reglamentas visapusiškai įgyvendinamas valstybėse narėse, ir teikti apie tai ataskaitas bei imtis būtinų teisinių priemonių siekiant užtikrinti reglamento taikymą;
224. ragina Komisiją imantis įvairių Sąjungos politikos priemonių ir įvairiose susijusiose tarnybose racionalizuoti ir geriau koordinuoti savo pastangas kovoti su neteisėta medienos ruoša;
225. primena, kad medienos produktų atsekamumas taikant veikiančią licencijavimo sistemą teisėtai pagamintiems medienos produktams, dėl kurios susitarė Sąjunga ir medieną eksportuojančios šalys, turėtų būti laikomas nuolatiniu pagrindiniu tikslu, ypač atsižvelgiant į Audito Rūmų nustatytus veiksnius, pvz., paplitusią korupciją, prastą teisėsaugą arba nepakankamą su projektais susijusios rizikos ir apribojimų įvertinimą;
226. ragina Komisiją būsimuose dvišaliuose arba daugiašaliuose su prekyba susijusiuose susitarimuose derėtis dėl medienos importo standartų, siekiant nepakenkti įgyvendinant FLEGT veiksmų planą su medieną gaminančiomis šalimis pasiektiems rezultatams;
227. mano, kad FLEGT sistemos valdymo trūkumų problema turėtų būti sprendžiama atliekant išorinį FLEGT veiksmų vertinimą arba Komisijos *ad hoc* tyrimą.

XVIII dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 14/2015 „AKR investicinė priemonė. Ar ji suteikia papildomos naudos?“

228. palankiai vertina specialiąją ataskaitą, skirtą klausimui dėl Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių (AKR) investicinės priemonės papildomos naudos, nes tai konkretus ir teigiamas Audito Rūmų tolesnių su 2012 ir 2013 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūra, kurią vykdant Parlamentas prašė iki Europos investicijų banko (EIB) išorės įgaliojimų laikotarpio vidurio peržiūros ir investicinės priemonės laikotarpio vidurio peržiūros parengti specialiąją ataskaitą dėl EIB išorės skolinimo veiklos vykdymo bei jos suderinimo su Sąjungos vystymosi politikos sritimis ir tikslais, susijusių veiksmų pavyzdys;
229. mano, kad tai, jog Audito Rūmai į darbo planą įtraukė tokį AKR investicinės priemonės auditą, yra geros praktikos pavyzdys, atsižvelgiant į Parlamento ir Audito Rūmų bendradarbiavimą ir tikrinimą bendromis pajėgomis;
230. mano, kad ši audito ataskaita yra pirmasis žingsnis, nes tai yra pirmasis Audito Rūmų šioje konkrečioje srityje atliktas auditas; apgailestauja dėl to, kad investicinė priemonė neįeina į Audito Rūmų metinį audito patikinimo pareiškimą;
231. atkreipia dėmesį į teigiamas išvadas dėl AKR investicinės priemonės suderinamumo su Sąjungos vystymosi politikos tikslais ir jos skatinamojo poveikio; palankiai vertina gerą EIB ir Komisijos bendradarbiavimą, ypač projektų apžvalgos ir atrankos srityse;

⁽¹⁾ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 995/2010, kuriuo nustatomos veiklos vykdytojų, pateikiančių rinkai medieną ir medienos produktus, pareigos (OL L 295, 2010 11 12, p. 23).

232. vis dėlto apgailestauja dėl to, kad Audito Rūmai negalėjo tiksliau nustatyti AKR investicinės priemonės suteiktos papildomos naudos; taigi ragina Audito Rūmus būsimoje specialiosiose ataskaitose pateikti konkretesnių pavyzdžių ir išskirti kai kuriuos projektus, kad jo išvados ir rekomendacijos būtų geriau paaiškintos; ragina Audito Rūmus pasinaudoti šia pirmąja patirtimi toliau tobulinant tokių priemonių poveikio pritraukiant papildomų lėšų, skatinamojo poveikio ir papildomos vertės vertinimo priemones; taip pat ragina Audito Rūmus papildoma nauda laikyti ne tik klasikinį rodiklių trejetą (ekonomiškumas, efektyvumas, veiksmingumas), bet ją interpretuoti plačiau, įtraukiant antrąjį rodiklių trejetą (ekologija, lygybė ir etika);
233. pritaria Audito Rūmų rekomendacijoms; todėl ragina Komisiją ateityje pateikiant pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamo akto ir derybose, pvz., persvarstant EIB išorės įgaliojimus arba dėl naujo susitarimo baigus galioti Kotonu susitarimui, atsižvelgti į Audito Rūmų rekomendacijas;
234. rekomenduoja greitai pritaikyti investicinę priemonę ir EIB politiką atsižvelgiant į 21-osios Jungtinių Tautų klimato kaitos konferencijos (COP 21) rezultatus ir galimus laikotarpio po 2015 m. Tūkstantmečio vystymosi tikslus (TVT), taip užtikrinant Sąjungos politinį nuoseklumą; mano, kad kovai su klimato kaita ir visoms klimato kaitos tiesioginėms ir netiesioginėms pasekmėms, ypač skurdžiausiose pasaulio šalyse, turėtų būti teikiamas netgi dar didesnis prioritetas;
235. mano, kad svarbu, jog EIB nuolatos skirtų laiko išsamaus patikrinimo politikai ir rezultatų vertinimo priemonėms, siekiant geriau susipažinti su finansinių tarpininkų ir naudos gavėjų charakteristikomis ir geriau įvertinti projektų poveikį galutiniams naudos gavėjams; ragina EIB rimtai atsižvelgti į Audito Rūmų rekomendacijas ir pagerinti dabartinę praktiką, siekiant padidinti AKR investicinės priemonės papildomą naudą;
236. mano, kad Parlamento biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūra turėtų būti taikoma visoms Sąjungos mokesčių mokėtojų pinigais finansuojamoms priemonėms; taigi pakartoja ir tvirtai mano, kad EIB administruojamai investicinei priemonei Sąjungos vardu taip pat turėtų būti taikoma Parlamento biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūra, kadangi ši investicinė priemonė yra finansuojama Sąjungos mokesčių mokėtojų pinigais;
237. pažymi, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 287 straipsnio 3 dalyje nurodytas trišalis susitarimas, reglamentuojantis EIB, Komisijos ir Audito Rūmų bendradarbiavimą Audito Rūmų vykdomos kontrolės, kaip EIB atlieka Sąjungos ir valstybių narių lėšų valdymo darbą, metodų klausimais, turi būti atnaujinamas 2015 m.; pakartoja Parlamento poziciją, kad turėtų būti atnaujinti Europos Audito Rūmų įgaliojimai šioje srityje ir ištrauktos visos naujos EIB finansinės priemonės, apimančios viešąsias lėšas, gautas iš Sąjungos arba iš Europos plėtros fondo;

XIX dalis. Europos Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 15/2015 „Pagal ES energetikos priemonę Rytų Afrikai teikiama parama atsinaujinančiosios energijos srityje“

238. palankiai vertina specialiąją ataskaitą pagal AKR ir ES energetikos priemonę Rytų Afrikai teikiamos paramos atsinaujinančiosios energijos srityje klausimu ir toliau išdėsto savo pastabas ir rekomendacijas;
239. teigiamai vertina tai, kad nuo antrojo kvietimo teikti paraiškas pagal energetikos priemonę tapo privaloma atlikti išankstinę galimybių analizę; pabrėžia, kad pastaroji turėtų būti pagrįsta tiksliais ir realistiškais scenarijais; taip pat pabrėžia, kad į scenarijų jau turėtų būti įtrauktos prognozės, kaip vietos bendruomenė gali būti įtraukta į projekto įgyvendinimą siekiant padidinti atsakomybę vietos lygmeniu ir pagerinti projekto propagavimą;
240. mano, kad turėtų būti geriau nustatyta projekto įgyvendinamumo ir tvarumo socialiniu, ekonominiu bei aplinkos požiūriu sąsaja, siekiant užtikrinti ne vien tik investicijų projektų pagal energetikos priemonę veiksmingumą, nuoseklumą ir matomumą, bet ir jų efektyvumą bei platesnio masto rezultatus susijusiuose regionuose;

241. mano, kad turėtų būti reguliariai vykdoma projektų ir susijusios rizikos stebėseną, kurią papildytų skubios rizikos mažinimo priemonės, siekiant pririnkti pakoreguoti viešųjų pirkimų strategiją, atrankos ir įgyvendinimo procesus; mano, kad stebėsenos ataskaitose pateiktais rezultatais turėtų būti naudojama skelbiant kitus kvietimus teikti paraišką;
242. ragina taikant energetikos priemonę užtikrinti, kad vietos suinteresuotieji subjektai, pvz., NVO arba vietos bendruomenės, būtų įtraukti visu projekto vykdymo laikotarpiu nuo jo pradžios iki etapo po užbaigimo, atsižvelgiant į su tokiais specifiniais projektais susijusius reikalavimus; ragina, teikiant nuolatinę paramą gebėjimų stiprinimui vietos lygmeniu ir rengiant tinkamus mokymus visu projekto vykdymo laikotarpiu, visų pirma siekti dar labiau didinti atsakomybę vietos lygmeniu ir skatinti koordinavimą, kad projektai būtų gyvybingi ir tvarūs pasibaigus finansavimo laikotarpiui;
243. ragina Komisijos Tarptautinio bendradarbiavimo ir vystymosi generalinį direktoratą (DEVCO GD) užtikrinti, kad įgyvendinimą užtikrinantys partneriai patenkintų visus prašymus pateikti papildomos informacijos apie projekto (-ų) įgyvendinimą; ragina DEVCO GD dėmesį sutelkti ypač į galimą su korupcija ir (arba) su sukčiavimu susijusių įgyvendinančių partnerių veiklą kartu vengiant bereikalingos papildomos administracinės naštos; ragina DEVCO GD korupcijos ar sukčiavimo atvejais tinkamai nutraukti sutartis ir regione ieškoti naujų partnerių;
244. ragina Komisiją, siekiant geriausių įmanomų rezultatų regione gyvenantiems asmenims ir aplinkai, užtikrinti politikos nuoseklumą ir glaudų bendradarbiavimą su kitais veikėjais regione, neapsiribojant energetikos sritimi, ypač JT organais ir iniciatyvą „Tvari energija visiems“ (SE4ALL) įgyvendinančiais subjektais; mano, kad vykdant visus projektus, kai tik įmanoma, turėtų būti kuo labiau išnaudotos sąsajos su kitais vietoje vykdomais projektais, įskaitant planuojamus projektus;

XX dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 16/2015 „Energos tiekimo saugumo didinimas sukuriant energijos vidaus rinką. reikia sutelkti daugiau pastangų“

245. siekdamas tinkamo ir nuolatinio energijos vidaus rinkos veikimo, ragina valstybes nares koordinuoti savo investicijas į energetikos infrastruktūrą ir metodus, kuriais jos reguliuoja savo energijos rinkas, kad būtų užtikrintas optimalus Sąjungos lėšų panaudojimas;
246. mano, kad energijos rinkos reformos pradedamos valstybių narių lygmeniu; mano, kad vykdant energetikos dokumentų rinkinių, dėl kurių bendrai susitarta, ypač trečiojo energetikos dokumentų rinkinio, nuostatas, būtų sukurtos sąlygos įgyvendinti energijos vidaus rinką;
247. atsižvelgdamas į būsimą regioninį požiūrį į energetinį saugumą, pabrėžia, jog svarbu, kad atskiros valstybės narės galėtų užtikrinti infrastruktūrą, reikalingą energijai eksportuoti ir importuoti, ir atlikti elektros energijos ir dujų tiekimo tranzito šalies vaidmenį;
248. pabrėžia, kad visi būsimi Sąjungos energetikos projektai turi atitikti Sąjungos teisės aktus ir ir energetikos sąjungos principus, t. y. įvairinimo, energijos tiekimo saugumo, prieinamumo, konkurencingumo ir tvarumo principus;
249. mano, kad jungčių su kaimyninėmis valstybėmis narėmis stiprinimas ir gerinimas turėtų būti laikomas prioritetu; ragina plėtoti transportavimo abiem kryptimis pajėgumus (transportavimas abiem kryptimis) visose tarpvalstybinėse jungtyse įtraukiant ir valstybes nares, per kurių teritoriją eina koridoriai;
250. mano, kad įgyvendinant strateginius infrastruktūros projektus prisidedama prie vidutinės trukmės ir ilgalaikių energetinio saugumo aspektų;
251. ragina Komisiją skirti daugiau finansinių išteklių ir suteikti daugiau galių, reikalingų Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrai, ir mano, kad pastarajai turėtų būti leista įdarbinti papildomų darbuotojų siekiant sudaryti sąlygas visapusiškai ir veiksmingai stebėti energijos rinkas;

XXI dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 17/2015 „Komisijos parama jaunimo veiksmų grupėms: ESF finansavimo fondo perorientavimas pavyko, tačiau nepakanka dėmesio rezultatams“

252. palankiai vertina Audito Rūmų ataskaitą, pritaria jos rekomendacijoms ir džiaugiasi, kad Komisija jas priima ir ateityje į jas atsižvelgs; džiaugiasi, kad Komisija įdiegė šias rekomendacijas į savo 2014–2020 m. Europos struktūrinių ir investicijų fondų teisinę sistemą, taigi sudarė galimybę užtikrinti ekonomiškai naudingesnį lėšų panaudojimą, t. y. taikant veiklos sistemą ir rezervą, *ex ante* sąlygas, taip pat bendrus išdirbių ir rezultatų rodiklius;
253. pažymi, kad jaunimo nedarbas yra didelė problema visoje Sąjungoje ir reikėtų skirti tinkamus Sąjungos ir nacionalinio lygmenų išteklius šiai problemai spręsti; primygtinai ragina valstybes nares pasinaudoti prieinama Sąjungos parama;
254. pažymi, kad jaunimo veiksmų grupės iš esmės buvo politinis veiksmas ir iš pat pradžių paskelbtas politiniu veiksmu, šių grupių tikslas buvo įtikinti nacionalines vyriausybes perskirti nepanaudotas lėšas kovai su jaunimo nedarbu, tuo pat metu neužkraunant papildomų administracinių ir (arba) teisinių procedūrų ar neskiriant naujų lėšų;
255. atkreipia dėmesį į politškai sudėtingą šios užduoties pobūdį ir pripažįsta jaunimo veiksmų grupių gerą darbą didinant informuotumą aukščiausiu politiniu lygmeniu, vienijant skirtingas politines ir administracines institucijas bei įtikinant jas teikti pirmenybę jaunimo užimtumui, palyginti su kitomis iniciatyvomis;
256. pabrėžia, kad reikia skirti didesnę dėmesį veiklai ir rezultatams, ir džiaugiasi, kad naujoji reglamentavimo sistema 2014–2020 m. programavimo laikotarpiui apima nuostatas dėl valstybių narių teikiamų rezultatų ataskaitų;
257. pažymi, kad valstybės narės, kurioms labiausiai reikia finansavimo, taip pat dažnai nukenčia dėl to, kad administraciniai gebėjimai yra menki, ir todėl dėmesys telkiamas į projekto, o ne investicinių tikslų valdymą;
258. atkreipia dėmesį į tai, kad investicijų poveikis dažniausiai stebimas pasinaudojant kiekybiniais rodikliais, o jie neatspindi visų gero vertinimo aspektų; pažymi, kad išdirbis nėra lygus rezultatui;
259. ragina Komisiją sukurti išankstinio perspėjimo apie nepanaudotus ESI fondų asignavimus mechanizmą, kad valstybės narės turėtų pakankamai laiko perskirti lėšas jaunimo užimtumo priemonėms;
260. laukia Audito Rūmų ataskaitos „ES jaunimo garantijų iniciatyva – įgyvendinimas valstybėse narėse“, kuri turėtų būti baigta 2017 m. pradžioje, ir siūlo, kad būtų atsižvelgta į jos rezultatus rengiant daugiametės finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūrą;

XXII dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 20/2015 „ES paramos kaimo plėtrai, skirtos negamybinėms investicijoms žemės ūkio srityje, ekonominis veiksmingumas“

261. rekomenduoja, kad Komisija ragintų valstybes nares vykdyti negamybines investicijas labiau derinant jas su kitomis kaimo plėtros priemonėmis ir (arba) aplinkosaugos schemomis ir kad nuo 2017 m. Komisija stebėtų atitinkamų valstybių narių vykdomą įgyvendinimo procesą, pasinaudodama jų metinėmis įgyvendinimo ataskaitomis;
262. rekomenduoja, kad Komisija teiktų valstybėms narėms gaires dėl negamybinių investicijų atrankos kriterijų 2014–2020 m. laikotarpiu ir tikrintų, kad jos taikytų tinkamas projektų atrankos procedūras; šiomis aplinkybėmis taip pat rekomenduoja, kad valstybės narės užtikrintų, kad negamybinių investicijų atrankos procedūros būtų skaidrios, viešos ir veiksmingai taikomos ir kad jos veiksmingai tikrintų atitiktį minėtiems kriterijams;

263. rekomenduoja, kad Komisija užtikrintų, kad negamybinių investicijų indėlis siekiant ES agrarinės aplinkosaugos tikslų būtų stebimas arba bent konkrečiai vertinamas atliekant 2014–2020 m. programavimo laikotarpio vertinimus;
264. rekomenduoja, kad Komisija paskatintų ir padėtų toms valstybėms narėms, kuriose parama negamybinėms investicijoms yra didelė, apibrėžti konkrečius dažniausiai finansuojamų negamybinių investicijų rezultatų rodiklius, kad būtų užtikrinta geresnė negamybinių investicijų indėlio siekiant Sąjungos agrarinės aplinkosaugos tikslų stebėseną ir vertinimą; todėl prašo, kad valstybės narės nuo 2016 m. birželio mėn. apie šiuos rodiklius praneštų savo metinėse įgyvendinimo ataskaitose ir įtrauktų negamybinių investicijų rezultatų vertinimą į savo vertinimo planus;
265. ragina, kad Komisija pateiktų papildomas gaires, kaip apibrėžti kriterijus, kuriais remiantis nustatoma negamybinių investicijų, kurioms taikomi didžiausi paramos dydžiai, rentabilumo charakteristika, kad valstybės narės nedelsdamos nustatytų tokius kriterijus ir jais remdamosi moduluotų paramos intensyvumą;
266. prašo, kad valstybės narės nedelsdamos įgyvendintų procedūras siekdamas užtikrinti, kad remiamų negamybinių investicijų sąnaudos neviršytų rinkoje siūlomų panašių prekių, paslaugų arba darbų sąnaudų; mano, kad ryšium su tuo valstybės narės turėtų nustatyti tinkamus lyginamuosius standartus ir (arba) orientacines sąnaudas, kuriomis vadovaujantis būtų sistemingai tikrinamos negamybinių investicijų sąnaudos vykdant administracines patikras;
267. rekomenduoja, kad Komisija naudotųsi valstybių narių pateikta informacija apie galimybę kontroliuoti ir tikrinti priemones tvirtindama jų 2014–2020 m. laikotarpio kaimo plėtros programas, kad būtų galima užtikrinti, kad valstybės narės nustatys ir taikys tinkamas procedūras, susijusias su sąnaudų pagrįstumu, ir patikrinti, kaip veiksmingai valstybės narės taiko šioje srityje numatytas kontrolės priemones; taip pat rekomenduoja, kad Komisija palengvintų valstybių narių gerosios patirties, nustatant procedūras sąnaudų pagrįstumui tikrinti, mainus;
268. rekomenduoja, kad valstybės narės prieš tai, kai bus vykdomos pirmosios 2014–2020 m. laikotarpio patikros vietoje, nustatytų metodą, kaip laiku konsoliduoti ir analizuoti per šias patikras aptiktų klaidų priežastis, ir imtųsi priemonių, reikalingų siekiant pagerinti jų valdymą ir negamybinių investicijų schemų kontrolės sistemas;
269. rekomenduoja, kad Komisija atsižvelgtų į trūkumus, kuriuos Audito Rūmai nustatė negamybinių investicijų išlaidų srityje, ir kartu su valstybėmis narėmis imtųsi atitinkamų priemonių, kad užtikrintų tinkamą tokio tipo investicijų finansinį valdymą;

XXIII dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 22/2015 „ES kredito reitingų agentūrų priežiūra – gerai parengta, bet dar nevisiškai veiksminga“

270. pabrėžia, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1060/2009 ⁽¹⁾ (KRAR) siekiama, kad būtų „nustatomas bendras su reguliavimu susijęs požiūris į kredito reitingavimo veiklos sąžiningumo, skaidrumo, atsakingumo, gero valdymo ir nepriklausomumo didinimą gerinant Sąjungoje suteiktų kredito reitingų kokybę ir sklandų vidaus rinkos veikimą, kartu siekiant aukšto vartotojų ir investuotojų apsaugos lygio.“ (KRAR 1 straipsnis);
271. pripažįsta, kad Europos Audito Rūmai ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (ESMA) susitarė dėl daugelio audito aspektų ir rekomendacijų;
272. palankiai vertina tai, kad ESMA per trumpą laiką sukūrė tvirtą veiksmingos kredito reitingų agentūrų priežiūros Europos Sąjungoje pagrindą; vis dėlto pažymi, kad Europos Audito Rūmai mano, kad procedūra yra sudėtinga, nes ji padalyta į išsamumo ir atitikties etapus, kaip reikalaujama reglamente;

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL L 302, 2009 11 17, p. 1).

273. pritaria Audito Rūmų nuomonei, kad per registracijos procesą ESMA turėtų tinkamai dokumentuoti jos atliekamą visų reglamentavimo reikalavimų, susijusių su kredito reitingų metodikomis, vertinimą, o patvirtinimo proceso įrodymai turėtų būti išsaugoti ne tik vidaus korespondencijoje, bet ir tam skirtose bylose;
274. palankiai vertina tai, kad Audito Rūmai ir ESMA sutarė dėl ESMA rizika grindžiamo požiūrio; mano, kad rizikos nustatymo procesas turėtų būti skaidrus, suprantamas ir atsekamas;
275. mano, kad visi tyrimai turėtų būti tinkamai pagrįsti dokumentais siekiant parodyti ir užtikrinti, kad visos išvados yra pagrįstos tinkama įrodymų analize; pažymi, kad šiuo tikslu Audito Rūmai rekomenduoja įdiegti priežiūrai skirtą IT priemonę; atkreipia dėmesį į ESMA argumentą, kad dabar taikomos kontrolės priemonės yra veiksmingos; vis dėlto ir toliau yra įsitikinęs, kad speciali IT priemonė būtų geriausias būdas informacijai valdyti skaidriai, suprantamai ir atsekamu būdu atsižvelgiant į įprastą darbuotojų kaitą; todėl prašo, kad ESMA planuodama savo biudžetą numatytų tokios IT priemonės įdiegimą;
276. primena, kad vienas iš KRAR numatytų tikslų ir pareigų yra užtikrinti nepriklausomumą ir interesų konfliktų prevenciją (žr. KRAR 1 priedą); todėl mano, kad kreditų reitingų agentūros taip pat turėtų tikrinti reitingų analitikų prekybos veiklą; vis dėlto mano, kad ESMA turėtų struktūrizuoti kontroliuoti sistemas, kurias taiko kreditų reitingo agentūros spręsdamos interesų konfliktus;
277. atkreipia dėmesį į KRAR 23 straipsnio nuostatas, kuriose teigiama, kad: „Vykdamos pareigas pagal šį reglamentą, EVPRI, Komisija ar valstybių narių valdžios institucijos nesikiša į kredito reitingų turinį ar metodus.“; mano, kad taikant galiojančias priežiūros procedūras stebėti, kaip taikomos kredito reitingų agentūrų metodikos, galima tik tuomet, kai užbaigiama registracija;
278. pritaria tam, kad ESMA turėtų iširti visus svarbius kredito reitingų agentūrų metodikų rengimo ir įgyvendinimo aspektus, kurie iki šiol nenagrinėti; yra susirūpinęs, kad dėl išteklių stokos ši užduotis negali būti visiškai atlikta;
279. apgailestauja, kad taikant dabartinę sistemą neužtikrinama veiksminga rinkų apsauga informacijos nutekėjimo atveju, ir prašo ESMA patobulinti savo kontrolės sistemą siekiant užkirsti kelią veiksams, kurie galėtų sukelti iškreipimus rinkose, ir į juos reaguoti;
280. apgailestauja, kad dabartinės taisyklės, pagal kurias reglamentuojamas euro, visoms ESMA registruotoms kreditų reitingo agentūroms neužtikrina vienodų sąlygų; ragina Europos Centrinį Banką ir Europos teisės aktų leidėją kuo greičiau ištaisyti šią padėtį;
281. supranta, kad centrinė duomenų saugykla bus integruota į 2013 m. sukurtą Europos reitingų platformą (KRAR 11a straipsnis), su kuria susijęs darbas tęsiamas; prašo ESMA užtikrinti kredito reitingų agentūrų pateikiamų duomenų patikimumą;
282. ragina ESMA toliau tobulinti ir derinti informacijos atskleidimo praktiką visose kredito reitingų agentūrose;
283. palankiai vertina EMAS ketinimą toliau gerinti savo interneto svetainę ir visų pirma paskelbti visus galiojančius teisės aktus ir atitinkamus dokumentus, taip pat stengtis, kad interneto svetainė taptų patogesnė vartotojui;
284. atkreipia dėmesį į tai, kad tam tikri terminai, vartojami KRAR taikant metodiką, gali būti aiškinami įvairiai ir todėl galėtų neigiamai paveikti šio reglamento įgyvendinimą; taigi ragina ESMA ir Audito Rūmus pateikti Parlamentui ir Komisijai teisinių nuostatų, kurias būtų naudinga patikslinti, sąrašą;

XXIV dalis. Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 2/2016 „2014 m. ataskaita dėl atsizvelgimo į Europos Audito Rūmų specialiąsias ataskaitas“

285. džiaugiasi, kad 23 iš 44 rekomendacijų buvo visapusiškai įgyvendintos;
286. taip pat palankiai vertina tai, kad Komisija iš esmės pritarė Audito Rūmų šioje specialiojoje ataskaitoje pateikiamoms papildomoms rekomendacijoms;
287. vis dėlto pažymi, kad, Audito Rūmų nuomone, darbo dokumento priede nurodytos 18 iš 44 rekomendacijų buvo įgyvendintos tik iš dalies arba visai neįgyvendintos, arba jų įgyvendinimo nebuvo galima patikrinti;
- a) kalbant apie žemės ūkio sritį (10 rekomendacijų), pasakytina, kad rekomendacijas įgyvendinti dažnai turėjo Komisija ir valstybės narės ir Komisija laikėsi nuomonės, kad ji savo užduotį įvykdė;
- b) kalbant apie socialinės politikos sritį (2 rekomendacijos), kuri priklauso pasidalijamajam valdymui, pasakytina, jog Audito Rūmai manė, kad šioje srityje nebuvo pakankamai vertinamas rezultatyvumas ir veiksmingumas;
- c) kalbant apie išorės santykių sritį (3 rekomendacijos), pasakytina, jog Audito Rūmai manė, kad Komisija turėtų tiesiogiai vertinti projektų sąnaudų pagrįstumą ir mažiau pasitikėti tarptautinių organizacijų žiniomis apie rinką; taip pat kad Komisija turėjo pagerinti bendrosios išorės santykių informacijos sistemos (CRIS) kokybę ir saugumą; taip pat,
- d) kalbant apie konkurencijos sritį (3 rekomendacijos), pasakytina, kad Audito Rūmai laikėsi nuomonės, jog išankstiniai tyrimai turėtų būti valdomi geriau, nepagrįstų skundų skaičius turėtų būti sumažintas ir pagerinta pranešimų apie valstybės pagalbą sąsaja (SARI);
288. pabrėžia, kad, biudžeto įvykdymą tvirtinančios institucijos požiūriu, nepriimtina tai, kad įvykdžius prieštaravimų procedūras Komisija ir Audito Rūmai padaro skirtingas išvadas; taigi ragina abi institucijas vengti tokio rezultato;
289. ragina Audito Rūmus savo rekomendacijose aiškiai nurodyti, kokių veiksmų tikimasi iš Komisijos ir kokių veiksmų – iš valstybių narių;
290. ragina Audito Rūmus kartu su nacionalinėmis audito institucijomis parengti sistemą, kuri sudarytų sąlygas Audito Rūmams įvertinti, kaip valstybės narės atsizvelgia į jų rekomendacijas;
291. pabrėžia, kad jis niekada negavo patenkinamo paaiškinimo, kodėl Komisija kelerius metus manė, jog svarbu, kad generaliniai direktoratai turėtų savo pačių vidaus audito struktūras, o tada 2015 m. balandžio mėn. vidaus audito struktūras vėl sujungė į Vidaus audito tarnybą;
292. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Audito Rūmams ir pasirūpinti, kad ji būtų paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (L serijoje).
-